

10 gr.

ABC

10 gr.

NOWINY CODZIENNE

Nr. 300 A

Warszawa, piątek 7 października 1938 r.

Rok XIII

Serdecznie witamy

Dziennikarzy Śląska Zaolzańskiego

Wydział wykonawczy Związku Dziennikarzy R. P. na posiedzeniu odbytym w dn. 6 b. m. powziął następującą uchwałę:

Wydział wykonawczy Związku Dziennikarzy Rzeczypospolitej wita serdecznie w granicach Rzeczypospolitej dziennikarzy polskich Śląska Zaolzańskiego, wyrażając podziękowanie i uznanie dla ich nieugiętej postawy w

obronie polskości tej ziemi. Wydział wykonawczy Związku dziennikarzy R. P. poleca prezydium syndykatu dziennikarzy Śląska i Zagłębia Dąbrowskiego zapoznać się na miejscu z sytuacją dziennikarstwa na Śląsku Zaolzańskim, celem przedstawienia wniosku o włączenie zawodowych dziennikarzy Śląska Zaolzańskiego do organizacji zawodowej dziennikarzy Rzeczypospolitej.

Oddziały węgierskie przekroczyły granicę

Krwawe starcie z wojskami czeskimi

Czesi grają na zwłokę

PRAGA, 6. 10. W związku z nową węgierską, wręczoną przed dwoma dniami przez posła węgierskiego Wettsteina, na którą odpowiedź miała być udzielona wczoraj wieczorem rząd praski poprosił wczoraj rząd węgierski o zwłokę dalszych dwóch dni. W ten sposób termin odpowiedzi upłyne jutro wieczorem. Poseł węgierski udał się dziś rano w związku z tą sprawą do Budapesztu.

BUDAPESZT, 6. 10. W CZORAJ W DZIEŃ DOSZŁO DO WY-

MIANY STRZAŁÓW MIĘDZY ODDZIAŁAMI WĘGERSKIMI W SILE JEDNEJ KOMPANII, ZASILONEJ OCHOTNIKAMI, A ODDZIAŁAMI CZESKIMI. ODDZIAŁY WĘGERSKIE PRZEKROCZYŁY GRANICĘ CZESKĄ NA ODCINKU LINII KOLEJOWEJ FELEDINCE — RIMAVESKA — SOCH. W STARCIU TYM BYŁO KILKU ZABITYCH I RANNYCH. DZISIEJSZEJ NOCY ODDZIA-

ŁY WĘGERSKIE NA ROZKAZ WŁADZ WĘGERSKICH WYCOFAŁY SIĘ NA TERYTORIUM WĘGERSKIE.

W związku z tym incydentem, który w ciągu popołudnia był przedmiotem rozmów między Pragę a Budapesztem. Rząd węgierski dał do zrozumienia, że incydent ten jest dobitnym wyrazem nastrojów, panujących wśród społeczeństwa węgierskiego.

Wcielenie Śląska Zaolzańskiego

odbywa się szybko i sprawnie

CIESZYN, 6. 10. O sprawności z jaką administracja polska rozpoczęła działalność na obszarach zajmowanych przez wojsko polskie, świadczy, iż władze skarbowe pracowały już normalnie o g. 8 rano w poniedziałek, t. j. na drugi dzień po zajęciu Cieszyna. Władze skarbowe są w tej chwili zajęte organizacją służby skarbowej oraz przejmowaniem katastrów i aktów czeskosłowackiego urzędu podatkowego. Wszystkie akta skarbowe Czesi pozostawili w Cieszynie.

Administracja domów skarbowych pod kierownictwem p. Galuszki z woj. śląskiego w Katowicach przejmując obecnie domy rządowe, które dotychczas były administrowane przez państwowe władze czeskosłowackie. W samym Cieszynie są to: wielki gmach, w którym mieścił się szereg urzędów państwowych, daw-

niej było w nim starostwo, sąd powiatowy, administracja podatkowa, urząd podatkowy, kontrola skarbową, kataster i t. d. oraz 26 mieszkań. W chwili obecnej w gmachu tym mieści się delegatura wojew. śląskiego oraz szereg urzędów państwowych.

Poza tym w Cieszynie administracja domów skarbowych przejęła 9 rządowych domów mieszkalnych, gmach żandarmerii, centralną mleczarnię państwową, wszystkie budynki po 4 mieszkania w każdym, majątek państwowy (dwór) w Mostach, szkołę rolniczą w Skoczobędzu, gimnazjum czeskie w Cieszynie i sąd w Jabłonkowie oraz szereg innych obiektów. Posterunki policji czeskiej znajdowały się w lokalach wydzierżawionych około 300 mieszkań w Cieszynie zostało opróżnionych.

Ostatnie ślady czeskie
znikają z Cieszyna

CIESZYN, 6. 10. Cały czwartek poświęcony jest organizowaniu zarządu terytorium, zajętego podczas dni poprzednich, oraz ostatecznej ewakuacji czeskiego sprzętu wojennego, pozostawionego przez Czechów w czeskich obiektach wojskowych, jak również umiarkowania i rzeczy prywatnych ewakuowanych urzędników czeskich. Cały wojenny sprzęt czeski

pozostawiony na terytoriach, zajętych przez Polaków, jest protokularynie magazynowany i przez władze wojskowe wydawany Czechom.

Wczoraj w godzinach popołudniowych przybyła do Cieszyna li-

czna grupa żołnierzy czeskosłowackich na samochodach ciężarowych i zajęła się pakowaniem rzeczy pozostawionych przez oficerów czeskich.

Rano odjechał z Cieszyna pociąg towarowy, złożony z 5 wagonów, naładowanych rzeczami i meblami oficerów i urzędników czeskosłowackich.

„Ozon” krząta się przed wyborami

Szlakiem dawnych metod

Idylla mniejszośćowa à la Ślawek

W Warszawie więcej mówi się o wyborach samorządowych niż sejmowych, chociaż te ostatnie są bliższe. Prasa informuje o przebiegu targów przedwyborczych, opinia publiczna obserwuje jednak te rozgrywki, sama nie biorąc w niej udziału.

Natomiast Ozon robi ogromne wysiłki aby zainteresować społeczeństwo wyborami. Prasa ozonowa w bardzo patetycznych słowach podkreśla obowiązek głosowania, przy tym niedwuznacznie stara się wykorzystać zarówno ostateczne sukcesy naszej polityki zagranicznej, jak i przemówienie gen. Sosnkowskiego.

Pomimo oficjalnej zmiany metod system Ozonu nie odbiega daleko od BBWR-owskiego. Pisma, które nie można posądzać o nie-

chęć specjalną do wyborów, „Czas” i „Słowo” podkreślają ostatecznie zniechęcenie, jakie powodują metody Ozonu.

Istotnie w Wilnie tak zwane „pięćsetki” wywołały sporo mocno nieprzyjemnych dla „Ozonu” komentarzy. Ozon zdołał zmobilizować 39 pięćsetek, to jest zdobyć 39 razy po pięćset podpisów dla wybrania większej ilości delegatów do zgromadzeń wyborczych. W Krakowie stosowano ten sam system. W Mościcach zatrzymano robotników po pracy, aby podpisali „pięćsetkowe” listy. Z Bochni donoszą o specjalnej gorliwości urzędników zbierających podpisy do pięćsetek.

POŁOWANIE NA POPULARNYCH
Wiele się mówi o namawianiu

osób, których kandydatury zyskałyby popularność, aby wstępowały do Ozonu. Zresztą kandydatury i ich rozlokowanie jest specjalnie przez Ozon opracowywane.

SITO WYBORCZE

Szef ozonowego biura dla kandydatów b. starosta Doetlinger specjalnie przesiewa kandydatów — tak, że z poza Ozonu mogą się przedostać tylko wyjątkowo jednostki, jak np. gen. Żeligowski w Wilnie. Najbliższy współpracownik p. Doetlingera b. senator Róg działa w terenie, przeprowadzając szereg rozmów, jak ostatnio z p. Putkiem — podobno nawet z wynikiem dodatnim i p. Putek ma kandydować w okręgu wadowickim. Specjalna odprawa kierowników okręgowych Ozonu, która odbędzie się 7 bm., a w której we-

zmą udział gen. Skwarczyński i płk. Wenda ma uzgodnić sprawy kandydatur.

RUCH NA WSI

Z pośród kontaktów z opozycją dużą ruchliwość przejawia Ozon na odcinku Wiejskim, jako wynik oddziaływania Ozonu na „doły”. Stronnictwa Ludowe jest podobno ostatnia czystka w S. L., która objęła właśnie skontaktowanych z Ozonem. Jeśli chodzi o PPS to ostatnio zadrażnienie wywołały wybory delegatów Rad miejskich do zgromadzeń okręgowych w województwie krakowskim, gdyż tam PPS w żadnym okręgu nie będzie mogło wysunąć swego kandydata.

WSPÓŁPRACA Z MNIEJSZOŚCIAMI

Najserdeczniej i najzgodniej współpracuje Ozon z mniejszościami narodowymi. Ostatnio Rosjanie ogłosili uchwałę o udziale w wyborach, mając nadzieję, że przy pomocy Ozonu utrzymają swój stan posiadania w parlamencie (2 posłów w Sejmie i 1 senator). Ukraińcy i Ozon będą głosować na wspólnych kandydatów. Idylla panuje również na odcinku żydowskim. We Lwowie planowane jest np. wysunięcie następujących kandydatów: prezydenta miasta — Ostrowskiego (poparcie związków kombatanckich), p. Semkowicza (mieszczaństwo), b. posła Sommersteina (sjońskiści). Jednym z senatorów niałby zostać prof. Kolankowski (OZN).

W Łodzi poparcie Ozonu znalazłby poseł Minberg z Agudy. Jednym słowem swoista konsolidacja.

Marsz. Rataj

u marsz. Smigłego-Rydzę

Jak donosiliśmy marszałek Smigły - Rydz przyjął na dłuższej rozmowie marszałka Rataja.

J. K.

LISTY
DUNINA
w ABC

Już w najbliższą niedzielę ukaże się list PAWŁA DUNINA do posia Bergery.

Listy Pawła Dunina będą ukazywać się NA ŁAMACH „ABC” CO NIEDZIELĘ.

Przelotne opady

Przewidywany przebieg pogody w dn. 7 bm:

Po chłodnym i mglistym ranku w ciągu dnia pogoda słoneczna z przejściowym naogół umiarkowanym wzrostem zachmurzenia typu kłębiastego i przelotnymi opadami, zwłaszcza na północy kraju. Temperatura bez większych zmian. Umiarkowane, na wybrzeżu silniejsze wiatry południowo-zachodnie i zachodnie.

Szkoda twoich łez...

Ostatni kryzys międzynarodowy przyniósł nową metodę w rozwiązywaniu trudności w postaci błyskawicznych konferencji, zwoływanych z dnia na dzień, a rozstrzygających palące zatargi.

Jednocześnie kryzys ten stał się ostatecznym przekreśleniem Ligi Narodów. przekreślenie choćby tylko formalnie demokratycznych metod postępowania i wprowadza na nowo dyktaturę wielkich mocarstw.

Sprawę sudecką załatwiła decyzja 4-ch państw: Anglii, Francji, Niemiec i Włoch. Jest rzeczą charakterystyczną, że w decyzji nie brała udziału Rosja. Stanowi to usunięcie tego państwa od decydowania spraw europejskich. Rosja po wojnie wkroczyła na teren Europy w momencie przyjęcia jej do Ligi Narodów. Obecnie, bankructwo Ligi Narodów i

wkroczenie w erę nowych metod, usuwa Rosję znowu poza nawias Europy.

Z kół tak zwanych demokratycznych odzywają się głosy żalu za zanikającymi metodami Ligi Narodów i głosy protestu przeciwko dyktaturze państw największych. Te żale i protesty nie powinny wzruszać opinii polskiej.

W gruncie rzeczy i w epoce Ligi Narodów, decydowały wielkie mocarstwa. Różnica polegała jedynie na tym, że działały one pod płaszczykiem parlamentaryzmu Ligi Narodów, że własne apetyty obwijają w bibułę frazesów pacyfistycznych. Zmiana, która nastąpiła, polega w gruncie rzeczy tylko na odrzuceniu frazesów i obłudy.

Można mieć różne zastrzeżenia, co do merytorycznej strony rozstrzygnięć konferencji

4-ch w Monachium, ale trudno jest nie przyznać, że metoda nowa jest technicznie sprawniejsza od dawnej. Sprawy, dla których rozstrzygnięcia Liga Narodów wymagała nieraz miesięcy, teraz załatwiane były w ciągu paru dni. A przecież nie wolno zapominać, że w ciągu tych miesięcy mimo obfitego rozlewania wody pacyfistycznej, tlił się ciągły ogień zatargów wojennych.

Nowa metoda ma z punktu widzenia Polski jeden zasadniczy błąd. Tym błędem jest od sunięcie Polski od współdecyzji w sprawach europejskich. Polska mimo wszystkie błędy, jakie mogliśmy popełnić, zarówno w polityce zewnętrznej jak i wewnętrznej, jest wielkim mocarstwem i tym mocarstwem pozostanie. Żywiłowy wprost rozwój narodu polskiego, łamie wszystkie przeszko-

dy i w sposób może powolniejszy niżby to było możliwe, tworzy niższy potęgę Polski.

Pomijanie Polski jest błędem nie tylko z punktu widzenia polskiego, jest również błędem z punktu widzenia ogólnoeuropejskiego. Odbiera to bowiem decyzjom podejmowanym bez Polski charakter decyzji ostatecznej. Przykładem niech służy tu sprawa Śląska Zaolzańskiego.

I dlatego nie warto za prasą demokratyczną ronić łez po minionej świetności Ligi Narodów. Trzeba raczej wytyczać wszystkie siły, by doprowadzić do takich przemian wewnątrz Polski, do takiego dalszego wzrostu siły i potęgi, która nie pozwoli już nikomu kwestionować naszego mocarstwowego stanowiska.

PAŹDZIERNIK	SŁOŃCE	
	Wschód	Zachód
7	5-45	17-2
PIĄTEK	Kalendarz	
	Wschód	Zachód
15-54	3-29	
11-17	5-29	

Dzisiaj św. Marka
Jutro św. Brygidy

REPERTUAR

TEATR WIELKI: Dziś zabawna i melodyjna operetka „Księżę Suresu”.

TEATR NARODOWY: Punkt o 8-iej wiecz. „Szkołę obmowy”.

TEATR POLSKI: Codziennie komedia Devala „Subretka”.

TEATR LETNI: O godz. 8-iej „Jean”.

TEATR NOWY: „Bratnie dusze”.

TEATR MAŁY: O godz. 8-iej „Rozwiedzmy się”.

TEATR MALICKIE: O godz. 8.15 wieczorem komedia muzyczna „Odrobina miłości”.

TEATR ATENEUM: „Świętoszek” Moliera.

OPERETKA „8.15”: „Księżniczka Czarodziejka”.

KAMERALNY: Dziś w inaugurację sezonu premiera sztuki Z. Ryłskiego „Głębia na Zimnej”.

TEATR „MALE QUI PRO QUO” rewia „Nie nie wiadomo”.

Teatr „MALE QUI PRO QUO” Mazowiecka 12 (Cukiernia Ziemiańska) na pięterku. Telefon 3.49-21.

NIC NIE WIAOMO!

Rewia zwalpień i znaków zapytania. Wykonawcy:

ADOLF DYMŚA, T. OLSZA, A. BOGUCKI, H. KAMIŃSKA, Z. SYKULSKA, WS. ORŁOW. Dwa przedstawienia punktualnie o 7.30 i 10-ej.

KINA

KINA CHRZESCJANSKIE

Informacje o filmach ogólnoludowych dla młodzieży tel. 7.11-25.

AS (Grójecka 56): „Dwoje z tumanu”.

HOLLYWOOD: Nieczynny do 8 hm.

ITALIA (Wolska 32): „Motyl hiszpański”.

JURATA: „Bohaterowie morza” i „Mia Glory”.

KINO PARAFII ŚW. ANDRZEJA: „Pietro wyżej”.

KINO PARAFII ŚW. AUGUSTY: „Pietro wyżej”.

KOMETA: „Przedziwne kłamstwo Niny Pietrowny” i „Słownik z Wiednia”.

MARS: „Szczęśliwa trzynastka”.

MIEJSKIE (Hipotecka 8): „Znachor”.

PRAGA: „Szczęśliwa 13” i rewia.

PRASKIE OKO: „Huragan” i dodatki.

ROMA (Nowogrodzka 49): „Olimpiada”.

SOKÓŁ: „Huragan” i „Kuzyn z prowincji”.

STUDIO (Chmielna 7): „Poboczne kłamstwo”.

SWIT: „Kalamund” i „Książę K”.

Znany za swej tanioci i solidności.

SWIAT: Od 7-go „Gaspanarze” i „Zamek tajemnic”.

WARSZAWA, LUDŃA 6/8, tel. 9.53-8

„SŁOŃCE” Sp. z o.o.

Warszawa, Ludna 6/8, tel. 9.53-8

Wyszli z druku, zeszyt 8-9/88 r. (sierpień — wrzesień).

Organ Polskiego Związku Wydawców Dzienników i Czasopism pod redakcją Stanisława Kauzika.

TREŚĆ ZESZYTU: Stefan Krzywoszewski: Rola ilustracji w prasie. Wystąpienie Związku Wydawców przeciw represjom Gdańska wobec prasy polskiej. Jak pracuje Wydział Ilustracji Prasowej PAT — wywiad z dyr. M. Obariskim, Roman Prystupa: O serwisie ilustracyjnym zagranicą. Tadeusz Werner: Fotografia na usługach prasy. Witold Zakrzewski: O technice ilustracyjnej i jej stosowaniu w druku dzienników i czasopism. Tajemnice fotografii prasowej. Fotografia na usługach prasy. Fran-

coż? — Rotograviura — technika przyszłości. Archiwum fotograficzne. Stefan Plater — Zyberk: Fotoreporter, jego rola i zadania. Fotografia w reklamie. Prasa — propaganda — reklama. Dr. Czesław Kulikowski: Literatura o teorii propagandy. Wyższa Szkoła Dziennikarska w III dekadzie. Praca Związku Wydawców. Organizacja i sprawy dziennikarskie. Kronika Krajowa. Prawo a prasa. Prasa na szerokim świecie.

Cena zeszytu 1 zł. Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruchu”. Prenumerata roczna: w kraju 10 zł, zagranicą 12 zł. Adres administracji: Warszawa, Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00. Konto rozrachunkowe Nr. 751 Warszawa 1.

„PRASA” MIESIĘCZNIK

Wyszli z druku, zeszyt 8-9/88 r. (sierpień — wrzesień).

Organ Polskiego Związku Wydawców Dzienników i Czasopism pod redakcją Stanisława Kauzika.

TREŚĆ ZESZYTU: Stefan Krzywoszewski: Rola ilustracji w prasie. Wystąpienie Związku Wydawców przeciw represjom Gdańska wobec prasy polskiej. Jak pracuje Wydział Ilustracji Prasowej PAT — wywiad z dyr. M. Obariskim, Roman Prystupa: O serwisie ilustracyjnym zagranicą. Tadeusz Werner: Fotografia na usługach prasy. Witold Zakrzewski: O technice ilustracyjnej i jej stosowaniu w druku dzienników i czasopism. Tajemnice fotografii prasowej. Fotografia na usługach prasy. Fran-

coż? — Rotograviura — technika przyszłości. Archiwum fotograficzne. Stefan Plater — Zyberk: Fotoreporter, jego rola i zadania. Fotografia w reklamie. Prasa — propaganda — reklama. Dr. Czesław Kulikowski: Literatura o teorii propagandy. Wyższa Szkoła Dziennikarska w III dekadzie. Praca Związku Wydawców. Organizacja i sprawy dziennikarskie. Kronika Krajowa. Prawo a prasa. Prasa na szerokim świecie.

Cena zeszytu 1 zł. Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruchu”. Prenumerata roczna: w kraju 10 zł, zagranicą 12 zł. Adres administracji: Warszawa, Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00. Konto rozrachunkowe Nr. 751 Warszawa 1.

„PRASA” MIESIĘCZNIK

Wyszli z druku, zeszyt 8-9/88 r. (sierpień — wrzesień).

Organ Polskiego Związku Wydawców Dzienników i Czasopism pod redakcją Stanisława Kauzika.

TREŚĆ ZESZYTU: Stefan Krzywoszewski: Rola ilustracji w prasie. Wystąpienie Związku Wydawców przeciw represjom Gdańska wobec prasy polskiej. Jak pracuje Wydział Ilustracji Prasowej PAT — wywiad z dyr. M. Obariskim, Roman Prystupa: O serwisie ilustracyjnym zagranicą. Tadeusz Werner: Fotografia na usługach prasy. Witold Zakrzewski: O technice ilustracyjnej i jej stosowaniu w druku dzienników i czasopism. Tajemnice fotografii prasowej. Fotografia na usługach prasy. Fran-

coż? — Rotograviura — technika przyszłości. Archiwum fotograficzne. Stefan Plater — Zyberk: Fotoreporter, jego rola i zadania. Fotografia w reklamie. Prasa — propaganda — reklama. Dr. Czesław Kulikowski: Literatura o teorii propagandy. Wyższa Szkoła Dziennikarska w III dekadzie. Praca Związku Wydawców. Organizacja i sprawy dziennikarskie. Kronika Krajowa. Prawo a prasa. Prasa na szerokim świecie.

Cena zeszytu 1 zł. Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruchu”. Prenumerata roczna: w kraju 10 zł, zagranicą 12 zł. Adres administracji: Warszawa, Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00. Konto rozrachunkowe Nr. 751 Warszawa 1.

„PRASA” MIESIĘCZNIK

Wyszli z druku, zeszyt 8-9/88 r. (sierpień — wrzesień).

Organ Polskiego Związku Wydawców Dzienników i Czasopism pod redakcją Stanisława Kauzika.

TREŚĆ ZESZYTU: Stefan Krzywoszewski: Rola ilustracji w prasie. Wystąpienie Związku Wydawców przeciw represjom Gdańska wobec prasy polskiej. Jak pracuje Wydział Ilustracji Prasowej PAT — wywiad z dyr. M. Obariskim, Roman Prystupa: O serwisie ilustracyjnym zagranicą. Tadeusz Werner: Fotografia na usługach prasy. Witold Zakrzewski: O technice ilustracyjnej i jej stosowaniu w druku dzienników i czasopism. Tajemnice fotografii prasowej. Fotografia na usługach prasy. Fran-

coż? — Rotograviura — technika przyszłości. Archiwum fotograficzne. Stefan Plater — Zyberk: Fotoreporter, jego rola i zadania. Fotografia w reklamie. Prasa — propaganda — reklama. Dr. Czesław Kulikowski: Literatura o teorii propagandy. Wyższa Szkoła Dziennikarska w III dekadzie. Praca Związku Wydawców. Organizacja i sprawy dziennikarskie. Kronika Krajowa. Prawo a prasa. Prasa na szerokim świecie.

Cena zeszytu 1 zł. Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruchu”. Prenumerata roczna: w kraju 10 zł, zagranicą 12 zł. Adres administracji: Warszawa, Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00. Konto rozrachunkowe Nr. 751 Warszawa 1.

Premiera w Teatrze Polskim

We wtorek dnia 11 bm. Teatr Polski występuje z premierą pierwszej sztuki nowogreckiej na scenach polskich. Będzie nią 4-aktowa komedia satyryczna z życia obyczajowego współczesnej Grecji — pióra wybitnego pisarza, dramaturga i publicysty nowogreckiego, członka greckiej Akademii Literatury, znanego przyjaciela Polaków — Spyrosa Melasa p. t. „Papa Nikoluzos”. Rolę tytułową, dającą wybitne pole do popisu aktorskiego — odtworzy Jan Kurnakowicz. Reżyseruje Edmund Wierciński.

A B C ŻADAC

W kioskach Ruchu
U sprzedawców ulicznych
W urzędach pocztowych
We własnych punktach sprzedaży

W okresie plebiscytu

musisz przeczytać broszurę
Józefa Koźlika:

ŚLĄSK ZAOLZAŃSKI — ZIEMIĄ POLSKĄ

wydaną przez Bibliotekę Społeczno-Polityczną ABC
CENA 20 GR.

Do nabycia w kantorze „ABC”, Nowy Świat 15 i we wszystkich kioskach „Ruchu”.

Walka z lwem na ulicach miasta

NEWY JORK, 6. 10. (PAT). W mieście Willwood w stanie New Jersey z ogrodu zoologicznego zbiegł lew. Wydostawszy się z klatki z powodu nieuwagi dozorców, lew wybiegł na ulicę. Tu rzucił się na kupca japońskiego, który usiłował go zatrzymać.

Kupiec z odniesionych ran zmarł. Rozwścieczone i oszalałe zwierzę miało się na ulicach miasta, które po chwili całkowicie opustoszały. Dopiero po upływie pewnego czasu udało się policjantom zastrzelić lwa.

Gra i śpiew w filmie

Od czasu udźwiękowienia filmu — jedną z najbardziej palących kwestyj dla producentów filmowych stało się pozyskanie aktorów, łączących świetną grę z wokalnymi wybitnymi. Byłymi świadkami mniej lub więcej szczęśliwego rozwiązania tego problemu nowoczesnej kinematografii. I tak widywaliśmy na ekranie pierwszorzędne sily śpiewacze, którym grę wybaczano dla ich głosu, jak również tytanów „Wielkiego Niemowy” pozbawionych „fotogenicznego” głosu. Ukazała się wreszcie para aktorów, którzy zdają się być stworzeni dla filmu dźwiękowego, aktorów, w których świetna gra rywalizuje z pięknym głosem. Jeanette MacDonald i Nelson Eddy to aktorzy tworzący swój własny „styl”. Ten duet śpiewaczy posiada w swej tradycji takie

obrazy jak: „Rose Marie”, „Gdy kwitną bzy”, które otoczyły go niebywałą popularnością. Melodie z tych filmów były na ustach wszystkich. Nowy film Jeanette MacDonald i Nelsona Eddy nie tylko nie przynosi zysku, lecz dzięki oryginalnej i ciekawej treści — dał pole do okazania wszechstronnego talentu aktorskiego tego „jasnowłosego zespółu”. Bogata oprawa muzyczna, dająca w pełni zabytną „Zanetta” i barytonowi jej partnera. Ze zdumieniem widzimy, że każdy nowy film dwójki śpiewaków staje się rewelacją całkowicie unikających szablonu. „Złotowłosa” film koncert jest wzorem w jakim kierunku powinna iść „twórczość” Hollywoodu. Film ten wyświetlany będzie wkrótce przez kino „ROMA”.

Specjalne audycje dla robotników wprowadza w nowym sezonie Polskie Radio

Zagadnienia świata pracy traktowane były dotychczas w programie radiowym obszernie, ale nie miały niejako wydzielenego miejsca w programie ogólnopolskim, jedynie rozgłoszenie regionalne w

Katowicach i w Łodzi nadawały w ubiegłych sezonach stałe audycje dla robotników i o robotnikach. Audycje te cieszyły się dużym powodzeniem i spełniały rolę do jakiej zostały powołane.

Audycje dla robotników, nadawane w zasięgu ogólnopolskim przez Warszawę i odbywać się będą stale we wtorki od godz. 18.30 do 19.00. Jest to odcinek czasu sąsiadujący bezpośrednio z audycjami dla wsi, dzięki czemu z audycji tej, utrzymanej w jednolitym charakterze i przeznaczonej dla szerokiego rzeszy świata pracy, będzie mogła korzystać zarówno ludność robotnicza, jak i wiejska. Jeśli chodzi o program tej audycji, to składać się ona będzie z krótkiego dziennika informującego o różnych aktualnych wydarzeniach w świecie pracy, z pogadanek, reportaży lub transmisji, ściśle związanych z zawodowymi zainteresowaniami robotników.

W rozgłoszeniach katowickich cztery razy w miesiącu w niedzielę od godz. 15.00 do 15.30 odbywać się będzie specjalna audycja, przeznaczona dla sfer robotniczych. W audycji tej brać będą udział przede wszystkim zespoły robotnicze, chóry, orkiestry, kółka dramatyczne i t. p. Ponadto w soboty, w czasie od godz. 16.00 do 18.30 nadawane będą dwa razy na miesiąc poradniki sportowe dla robotników, w których poruszane będą ogólne zagad-

nienia kultury fizycznej świata pracy. W inne soboty miesiaca w ramach tego czasu nadawane będzie słuchowisko „Wesoły Dymek”, uwzględniający również aktualne tematy robotnicze i społeczne.

Również program lokalny Rozgłoszeń Katowickich uwzględni w szerszej niż dotychczas mierze sprawy robotnicze w audycjach słownych, słowno-muzycznych, a nawet koncertach, wykonywanych specjalnie przez zespoły robotnicze. Rozgłoszenia Katowicka omawia sprawy robotnicze nie tylko śląskie, ale również dotyczące się Zagłębia Dąbrowskiego. Z pośród audycji Rozgłoszeń śląskiej najważniejsze są pogadanki dla robotników i o robotnikach, nadawane stale w niedzielę o godz. 9.05. Dla robotników również i pracownic fizycznych Rozgłoszenia śląskie nadaje dwa razy w miesiącu, w czwartki poradniki sportowe, analogiczne do poradników istniejących w Rozgłoszeniach Łódzkiej.

Tak dla robotników jak i dla szerszych warstw ludności nadawane są stale w południu programy ogólnopolskie — „audycje południowe”, na które składa się muzyka, codzienna „Gazetka”, pogadanki z różnych dziedzin wiedzy, słuchowiska, obrazy radiowe, reportaże i transmisje. Audycje te przeznaczone są do zbiorowego słuchania w stołówkach robotniczych.

URODA TWA JEST W NIEBEZPIECZENSTWIE

- strzeż się naśladowców!

Milliony kobiet na całym świecie używają mydła Palmolive do podniesienia swej urody. Naśladowcy, zawleční o nasze powodzenie, sprzedają swój wyrób w opakowaniu ludzko przypominającym Palmolive. Umieszczają nazwę, która brzmi podobnie do Palmolive. Spekulują na marce Palmolive, nie będąc w stanie dać jakości Palmolive. Nie daj się wprowadzić w błąd. Żadaj mydła Palmolive, opakowanego w zielony papier krepowy z czarną opaską i złotym napisem Palmolive.

Krwawe walki z Arabami

Projekt nowego państwa wysuwa minister Iraku

LONDYN, 6. 10. (Tel. wł.) Minister spraw zagranicznych Iraku Taufik, bawiący w Londynie, ma dzisiaj omówić swój nowy plan załatwienia kwestii palestyńskiej

z przewodniczącym wszechświatowej organizacji syjonistycznej dr. Wajemanem.

Plac ministra Taufika polega na udzieleniu żydom wszelkich praw i na zbliżeniu żydów do Arabów przy jednoczesnym zaniechaniu wszelkich planów stworzenia na terenie Palestyny odrębnego państwa żydowskiego. Idea jego polega na stworzeniu jednego państwa pod kontrolą brytyjską na wzór Iraku. Plan Taufika przewiduje: 1) utworzenie niepodległego państwa wedle wytycznych, ustalonych przez palestyńskie zgromadzenie ustawodawcze. 2) stopniowe przekazywanie władzy administracyjnej z rąk brytyjskich w ręce rządu narodowego w takim samym okresie czasu, jak w Iraku. 3) zagwarantowanie wszystkim palestyńczykom wszelkich praw politycznych i obywatelskich niezależnie od narodowości. 4) wszystkie grupy narodowe i religijne posiadać będą równe prawa obywatelskie, nie korzystając z żadnych specjalnych przywilejów. 5) miastom i wsiom arabskim, wgl. żydom, udzielone będzie pełne prawo muncypalne względnie gminne celem zapewnienia im kontroli administracyjnej i samorządowej, pod warunkiem jednak, że prawa obywatelskie nie będą naruszone.

Plan wychodzi z założenia, że obecna liczba żydów nie będzie na razie powiększona, a przyszłe decyzje co do emigracji żydowskiej do Palestyny powzięte będą już w zakresie kompetencji proponowanego rządu narodowego.

Nadanie nowemu państwu praw konstytucyjnych politycznych i obywatelskich ma być zagwarantowana przez Wielką Brytanię, której interesy zostałyby zabezpieczone. Plan ten o-

mawiany będzie przez ministra kolonii Mac Donalda za specjalnie przybywającym do Londynu wysokim komisarzem brytyjskim w Palestynie.

W Palestynie tymczasem toczą się krwawe boje z bandami arabskimi. W nocy wojska brytyjskie, posługując się aeroplanami, przystąpiły do likwidacji wielkiej bandy arabskiej, podejrzanej o dokonanie masakry w Tyberiadzie. Bandę tę wykryto przy jeziorze galilejskim. Liczba zabitych Arabów oceniana jest na 80.

Ofiary na Korpus Zaolzański

Komenda Ochotnicza Korpusu Zaolzańskiego, rozwiązanej dnia 1-go października b. r., podaje do wiadomości, że wszelkie ofiary, zebrane na rzecz Korpusu przez organizacje społeczne, lub instytucje, należy przekazywać na rzecz Komitetu Głównego walki o Prawa Polaków w Czechosłowacji, na konto PKO Nr. 5366.

Anglia

pewna siebie

LONDYN, 6. 10. Chamberlain oświadczył dziś w izbie gmin, że rząd jego nie zamierza wydać w czasie pokoju zarządzeń w sprawie obowiązkowej służby narodo-

SPRÓBUJ CIE SZCZĘŚCIA w kolekturze J. DZIERŻANOWSKIEGO

Nowy Świat 64 • Freta 5 • Gniezno — Chrobrego 2

Tam zawsze pada wiele wygranych, co jest najlepszą reklamą tej kolektury.

Wystawa malarstwa, rzeźby i grafik

W gmachu Muzeum Narodowego (Podwale 15) otwarto wystawę współczesnego malarstwa, rzeźby i grafik, zorganizowaną przez Komitet Przyjaciół Sztuki Polskiej. W wystawie biorą udział wszystkie zrzeszenia artystów — plastyków stołecznych. Mając na celu popularyzację wystawy wśród najszerszych rzeszy publiczności, KPSP ustalił wyjątkowo niskie ceny biletów wejścia, a mianowicie: 25 gr. dla młodzieży 15 gr. Wystawa otwarta będzie w ciągu m-ca października codziennie od 10 — 19.

wyszczególnionemu charakterowi wystawy zgromadziła wybitne dzieła z ostatniego okresu (obrazy, rzeźby, grafiki) niemal wszystkich czołowych artystów — plastyków stołecznych.

Mając na celu popularyzację wystawy wśród najszerszych rzeszy publiczności, KPSP ustalił wyjątkowo niskie ceny biletów wejścia, a mianowicie: 25 gr. dla młodzieży 15 gr.

Wystawa otwarta będzie w ciągu m-ca października codziennie od 10 — 19.

Wiadomości z toru

Wyniki gonitw z dnia 5 b. m.

GON. 8. Dyst. 2100 m. Nagr. 2100 zł.: 1) Prokne, 2) Guliasz, 3) Jaguar (16.5), 3) Bidermajer (48), 4) Rarytas (48), 5) Busyrus (18.5). Wygr. w 2 m. 16 s. wysłana o 1/2 dl. Tot. 8.50, franc. 6 i 7, porz. 35.

GON. 9. Dyst. 1600 m. Nagr. 1400 zł.: 1) Perzeus, 2) Kobitowicz, 3) Har-mattan (10.5), 3) Olaf II (20.5), 4) Og-ham (32.5). Wygr. w 1 m. 43 s. pewnie o 1/4 dl. Tot. 17.5, franc. 7 i 7, porz. 68.

Częściowe wyniki gonitw z czwartku, 6 października

GON. 1. Dyst. 2100 m. Nagr. 1,800 zł.: 1) Lohengrin, 2) Kobitowicz, 3) Margas (16), 3) Katorżnik (16.5), 4) Newraska (89.5), 5) Irtys (17.5). Wygr. w 2 m. 15.5 s. łatwo o jedną dl. Tot. 10.50, franc. 6.50 i 7. Porz. 67 zł.

GON. 2. Dyst. 1300 m. „Sprzedaż-na” 1,200 zł.: 1) Ruń II, 2) Guliasz, 3) Joyneuse (20.5), 3) Republika (12.5), 4) Mariusz (41). Wygr. w 1 m. 20 s. łatwo o 6 dl. Tot. 12.5 franc. 7 i 8.50, Porz. 66 zł.

GON. 3. Dyst. 1600 m. Nagr. 2,200 zł.: 1) Elba, 2) Michalczyk, 3) Lolita (29.5), 3) Hokej (23). Wygr. w 1 m. 40 s. łatwo a 2 i pół dl. Tot. 6.5, porz. 27 zł.

GON. 4. Dyst. 1100 m. Nagr. 8,000 zł.: 1) Maddalene Lair z Stasiak, 2) Barbara (12), 3) Ars (52.5). Wygr.

w 1 m. 6 s. pewnie o 2 dl. Tot. 7.50, porz. 18 zł.

GON. 5. Dyst. 1800 m. Nagr. 2,400 zł.: 1) Renta z Jagodziński, 2) Ifet (20.5), 3) En avant (21.5), 4) Nelly (33.5). Wygr. w 1 m. 53 s. silnie wysłana o 1 dl. Tot. 9.50 franc. 6 i 6.50, porz. 51 zł.

GON. 6. Dyst. 1800 m. „Sprzedaż-na” 1,200 zł.: 1) Turcja z Pulc, 2) Jawajka (29), 3) Rzecka (15), 4) Ostro-ga (85), 5) Klucznik (30.5). Wygr. w 1 m. 19.5 s. w walce o szyję. Tot. 16 franc. 7 i 9.50, porz. 84 zł.

GON. 7. Dyst. 1100 m. Nagr. 1,800 zł.: 1) Homer z Jagodziński, 2) Miss Iwno (18.5), 3) Kartel (9.50), 4) Intryga II (27.5), 5) Gondola (93), 6) Ballada II (101.5), 7) Lumpa (20.5), 8) Proporzec (37.2), 9) Fryne II (2.83). Wygr. w 1 m. 7.5 s. pewnie o 1 i pół dl. Tot. 24, franc. 6 i 5.50.

Z TORU NA ŁAWICY

Wyniki gonitw z środy, 5 października

GON. 1. Ploty. 2,400 mtr.: 1) Bravo Palu st. „Iwno”, 2) Tragiast, 3) Pami. Czas 2 m. 30 sek. Tot. zw. 30 zł. za 10 zł. — porządk. 39 zł. za 10 zł.

GON. 2. Wojskowa — Przeszkody. 3,600 mtr. Czarzaf — (Walkower).

GON. 3. Plaska 1,600 mtr.: 1) Proch i Turno, 2) Omikron, 3) Maczuga, 4) Bonne Aventure — Czas 1 m. 45 s. Tot. zw. 13 zł. 12 i 19 zł. za 10 zł. Porządk. 34 zł. za 10 zł.

GON. 4. Wojskowy bieg naprzelaj. 5,000 mtr.: 1) Zart IV, Ofic. służb. mjr. Budzika, 2) Elewator, 3) Dobrodziej. Czas 7 m. 14 sek. Tot. zw. 27 zł. za 10 zł. porz. 41 zł. za 10 zł.

GON. 5. Plaska 2,400 mtr.: 1) Miss Palu st. „Iwno”, 2) Tabarin, 3) Fe-

Z czego śmieją się Żydzi i socjaliści?

Pałaca konieczność „Dziennika Ludowego”

Po co poruszać takie trefne tematy?

Żydów i idących za nimi w ogóle socjalistów niepokoi wszelkie demaskowanie roli Żydów i maso-
nów w ostatnich zatargach między-
narodowych. To też starają się zresztą bez najmniejszego po-
wodzenia obrócić w śmiech to, co
pisaaliśmy o roli Żydostwa i maso-
nerii.

MASONERIA A ROZBIORY

Stwierdziliśmy, że masoneria
doprowadziła do rozbioru Polski
w 18-tym wieku, dziś zaś do ro-
zbioru Czechosłowacji. Na to od-
powiada Żydowski „Nasz Przegląd”:

„5 rano” nie chce zrozumieć, że
niektóre państwa są jeszcze dziś
za silne, aby haniebne rządy ma-
sońskie mogły je doprowadzić do
rozbiórów. Tym niemniej plony
tych narodów nie są godne za-
zdrości. Za przykład niech tu

służy Francja. Jeśli ostatnie wy-
padki wykazały jej słabość, to
zawdzięcza to ona przede wszyst-
kim siedemdziesięcioletniemu rzą-
dom masońskim.

CZY MASONI SĄ STRASZNI?

Żydowski „Nasz Przegląd” za-
rzęca nam niekonsekwencję:

Jeżeli ABC z jednej strony zarzu-
ca Czechosłowacji „kapitulację bez
stawiania oporu”, a z drugiej mu-
si chyba przyznać, że Czechosło-
wacki rząd „masoński” słusznie
zwrócił Polsce zagarnięte jej nie-
gdyś obszary, czego nie uczyniłby
zapewne czeski rząd klerikalno-na-
rodowy to stałby się strasznym, jak
autor maluje.

Z punktu widzenia polskiego,
bardzo się cieszymy, że mogliśmy
odebrać Śląsk Zaolzański. Ale z
punktu widzenia czeskiego lepszy
byłby rząd klerikalno - narodo-
wy, któryby nie doprowadził Che-
chosłowacji na skraj przepaści.

BZDURY ROBOTNIKA

Za Żydowską panią matką po-
wtaża „Robotnik”:
Natomiast A. B. C. pozostaje jak

zwykle sobą, pisząc jakżeś bzdury,
że przyczyną tragedii Czechosłow-
acji są... masoni.

Dla „towarzyszów” z Robotni-
ka nie byłoby bzdurą, gdybyśmy
napisali, że przyczyną tragedii
Czechosłowacji są narodowcy cza-
scy, którzy nie posiadali wpływu
na rządy w Czechosłowacji.

SZTUCZNY ŚMIECH TOWARZYSZY

„Robotnikowi” wtóruje „brat-
ni” „Dziennik Ludowy”:

Jak wiadomo, Żydzi także wy-
myśliли dzień i noc, życie i śmierć,
zdrowie i chorobę, gotówkę i brak
gotówki. I w ogóle zbadanie tego
zjawiska staje się pałacą koniecz-
nością.

„Dziennik Ludowy” napisał po-

wyższy ustęp dlatego, żeśmy za-
rzęcali Żydom dążenie do wojny
światowej. „Dziennik Ludowy”
nie lubi, by stawiać zarzuty bied-
nym Żydom, wobec tego więc sta-
ra się swoje strapienie pokryć
sztucznym śmiechem i niezbyt u-
danymi dowcipami. Na pociechę
towarzyszom chcemy dodać, że
Żydzi naprawdę nie wymyśliłi a-
ni dnia, ani nocy, ani życia, ani
śmierci, ani gotówki, ani braku
gotówki. Ale zato wymyśliłi kapi-
talizm i marksizm. Gruntowne za-
poznanie się z dotychczasowymi
badaniami w tym kierunku, było-
by dla poziomu inteligencji re-
dakcji „Dziennika Ludowego” na-
prawdę pałacą koniecznością.

DZIEŃ W POLITYCE

MIN. PONIATOWSKI
KANDYDUJE W ŁUCKU

Minister Juliusz Poniatowski będzie
kandydował do Sejmu na Kresach
wschodnich, a mianowicie w okręgu
wyborczym Łuck. Wiadomości te wy-
dają się o tyle prawdopodobne, że w
okręgu łuckim p. min. Poniatowski,
jako zwolennik polityki woj. Józew-
skiego, miałby poparcie ukraińców.

ZABIEGI P. JAKUBOWSKIEGO

W Warszawie usilnie zabiega o
mandat poselski prezes Ogólnego
Związku Podoficerów Rezerwy w Pol-
sce p. Antoni Jakubowski. P. Jakubowski
swego czasu tworzył wraz z
p. ministrem Gabriełem Czerchewi-
czem i byłym ambasadorem Filipowi-
czem Polską Partię Radykalną, która
wkrótce zniknęła z powierzchni życia
politycznego. P. Jakubowski, był w
okresie pierwszych lat sanacji szarą
eminencją i odgrywał dużą rolę poli-
tyczną. P. Jakubowski ma dziś szer-
okie kontakty polityczne, sięgające
nawet do „Frontu Morges”.

KS. PANAS ODPIERA ZARZUTY

Wobec zarzutów, które ukazały się
na łamach czasopisma „Czerwona Ró-
ża” (powtórzonych później w kumu-
nikacie „Iskry”) ksiądz Panas wysto-

sował do redakcji czasopisma list. Od-
piera w nim twierdzenia o tym, że ja-
koby w przemówieniu na zjeździe Str.
Ludowego w Rzeszowie miał rzekomo
domagać się obrony zbrojnej Czechów,
sojuszu z Sowietami i zezwolenia na
przemarsz wojsk sowieckich przez
Polskę.

ROSJANIE LICZĄ NA MANDATY

Naczelna rosyjska organizacja
mniejszościowa ogłosiła uchwałę, że
Rosjanie wezmą udział w wyborach.
W rozwiązaniu Sejmu Rosjanie
mieli dwóch posłów p. Borysa Pimo-
nowa z okr. Głębokie i duchownego
prawosławnego Marcina Wołkowa z
Sarn. W Senacie Rosjanie reprezen-
towani nie byli.

Obecnie, sądząc z uchwały chcieli-
by utrzymać w porozumieniu z Ozo-
nem 2 mandaty sejmowe i pozyskać
mandat w Senacie.

NOWE PISMO „HEROLD”

Jak donosi „Goniec Warszawski”
w najbliższych dniach ma ukazać się
nowe pismo codzienne p. t. „He-
rold”. Pismo to zastąpi zawieszoną
przez władze sądowe „Nową Rzecz-
pospolitą”. Będzie to już trzecia pró-
ba wydawania dziennika przez Str.
Pracy.

Bilans minionych dni

Miedzy wojną i pokojem

Ostatnie dni wprowadziły w
normalny bieg gospodarki pewne
momenty rozprężenia, tworząc
stadium pośrednie między gospo-
darką pokojową i wojenną. Zarząd-
zenia mobilizacyjne we wszy-
stkich prawie państwach, pociąg-
nęły za sobą zwiększenie wydat-
ków budżetowych. Ostatni wykaz
Banku Francji podaje sumę 3 mi-
liardów franków, wydanych jako
zaliczka dla skarbu państwa.

PRZESZŁO 5 MILIAR- DÓW FRANKÓW WYCOFANO

Niepokój, jaki mimo zachowa-
nych zewnętrznych pozorów, o-
panował w ostatnich dniach koła
gospodarcze Francji, wyraził się
wycofaniem wkładów w wysoko-
ści 5 miliardów 300 milionów
franków, t. j. około 1 miliard 60
milionów złotych. (Suma wycofa-
nych wkładów w Polsce wynio-
sła w tym czasie 300 milionów

złotych). O tyle zwiększył się
także obieg banknotów.

Wpływ ostatnich zarządzeń
mobilizacyjnych wyraził się rów-
nież w gospodarce prywatnej
zmniejszeniem się obrotów na
rynku wewnętrznym w poszcze-
gólnych działach produkcji oraz
ograniczeniem eksportu, będące-
go wynikiem wydanych w mię-
dzy czasie zakazów wywozu pod-
stawowych produktów i surow-
ców niezbędnych dla gospodarki
wojennej.

Restrykcje wywozowe objęły
m. in. proch, gumę, aluminium,
stopy żelaza, rudy żelaza, miedź,
cyń, nikiel, artykuły higieniczne,
kamfor, glicerynę, kauczuk,
jod, chloroform oraz wszelkie
surowce.

UCIECZKA OD FUNTA

W Anglii niepewna sytuacja
ostatnich dni spowodowała u-
cieczkę od funta i odpływ kapita-

łów na rynki nieobjęte możliwo-
ścią powikłań wojennych, t. j.
głównie Ameryki Północnej i
Szwecji. W sierpniu odpływ zło-
ta do Stanów Zjednoczonych wy-
nosił 166 milionów dolarów, w
miarę zwiększenia się możliwości
wybuchu zatargu zbrojnego fala
ta wzrastała, osiągając we wrze-
śniu 400 miln. dol. Pod koniec
ubiegłego tygodnia zakupiono na
rynku angielskim dolarów zło-
tych na sumę 861.000 funtów, t.
j. o przeszło 100 proc. więcej niż
w ubiegły czwartek. Ten fakt
świadczy wymownie o wzrosłym
niepokoiu, jak dalece liczone są
w Londynie z możliwością wy-
buchu wojny. Komitet giełdowy
rozpatrywał już kwestię zamknięcia
transakcji na wypadek wojny, a prasa angiel-
ska dyskutowała szeroko nad
kwestią przelewów zło-
ta z Banku Anglii.

DWA MILIONY LUDZI POD BRONIĄ

Zarządzenia wojenne odczuła
najdotkliwiej gospodarka niemie-
cka. Nic w tym dziwnego. Z po-
śród wszystkich państw europejskich
Niemcy przeprowadzili naj-
pełniejszą mobilizację, stawiając
pod broń blisko dwa miliony lu-
dzi. Koszty utrzymania tej ol-

brzymiej masy, wydatki na żołd,
koszty transportu oraz wszystkie
inne wydatki z tym związane ob-
liczane są przez rzeczoznawców
finansowych na 300 do 500 milio-
nów marek miesięcznie. Do tego
dodać należy wysokie koszty in-
tensywnych robót fortyfikacyj-
nych. Nastroje na giełdzie ber-
lińskiej zbliżają się znowu do gra-
nicy pesymizmu, potęgowane jesz-
cze poważnymi trudnościami go-
spodarczymi, wywołanymi for-
sownym przeprowadzaniem 4-ro-
letniego planu gospodarczego.
Jak stwierdzają zagraniczni ob-
serwatorzy życia gospodarczego
Niemiec, Trzecia Rzesza znajduje
się w kresu swoich sił ekonomicz-
nych. Rozbudowa gospodarki pod
kątą zapewnienia krajowi cał-
kowitej samowystarczalności go-
spodarczej, czyli autarkii pociąg-
nęła za sobą tak poważne koszty,
nie znajdujące rekompensaty w
osiągniętych wynikach, że dziś
Rzesza stoi u kresu swych możli-
wości finansowych. Stąd niektó-
rzy wysnuwają wnioski, że tu na-
leży szukać przyczyny najdot-
kniejszej ostatnimi posunięć Nie-
miec w dziedzinie polityki zagra-
nicznej i tu leży również przy-
czyna rozważanych ostatnio w
Berlinie zupełnie poważnych pla-
nów powszechnego rozbrojenia.

Linia Maginota starożytnych Rzymian w północnej Afryce

Francuski archeolog profesor
G. Gay wygłosił niedawno w
Akademii referat o poszukiwa-
niach, które dokonał w północ-
nej Afryce, w okolicach Biskry.
Prace wykopaliskowe, które tam
przeprowadził pozwoliły mu od-
kryć w odległości paru kilome-
trów od rzymskich fortyfikacji,
całą linię fortów, którą profe-
sor Gay nazwał najstarszą na
świecie linią Maginota. Ta linia
to seria wież i bloków, połączo-
nych ze sobą okopami i wałami
ziemnymi. Rzymska linia Ma-
ginota posiada 7 kilometrów dłu-
gości.

Francuski archeolog podaje

przytym ciekawe wyjaśnienia. Aż
do wieku II-giego wielbłądami
postugiwali się wyłącznie Rzy-
mianie, posiadając przez to
ogromną przewagę nad tuziem-
czymi szczepami. Wkrótce jednak
hodowlą tych zwierząt zajęły się
miejscowe koczownicze plemio-
na, co wywołało duże zaniepoko-
jenie wśród Rzymian, którzy
musieli szukać nowych środków
do walki z przeciwnikiem. Linia
Maginota w okolicach Biskry—
to właśnie jedna z linii fortyfika-
cyjnych, które miały stać się
ochroną ludności rzymskiej przed
napadami koczowników.

DLA WYGODY NASZYCH P. PRENUMERATORÓW podajemy poniżej przekaz rozrachunkowy, który prosimy wyciąć, wyraźnie
wypisać imię, nazwisko, dokładny adres i sumę, oraz wpłacić w najbliższym urzędzie pocztowym.

Właściciel rozrachunku (nazwa wydawnictwa): „ABC — NOWINY CODZIENNE” ADMINISTRACJA		Nr rozrachunku: 2
Na zł. _____ gr. _____		
Wpłacający: (nazwisko) _____ (imię) _____ Pocztą _____ miejscowość _____ ulica _____ numer domu _____ numer mieszkania _____		
Dated wypłaty _____		

PRZEKAZ ROZRACHUNKOWY		Nr rozrachunku: 2
na zł. _____ gr. _____		
złote słownie _____		
Właściciel rozrachunku (nazwa wydawnictwa): „ABC — NOWINY CODZIENNE” ADMINISTRACJA		
Pocztą WARSZAWA 1. Al. Jerozolimska Nr. 121		
Podpisa przyjmującego	Dated wypłaty _____	Numer nadawczy _____
Stempel okręgowy _____		

Panika wojenna w Belgii

Żydzi nas kompromitują

Jeden z naszych prenumera-
torów przyniósł nam korespon-
dencję z córką wybitną artystką
zamieszkałą stale w Brukseli.
List ostatni z 29 września jako
bardzo charakterystyczny przyta-
czamy bez zmian

Bruksela, 29.IX. 38.

Kochani Rodzice!
List Wasz zdumiał mnie, spo-
dziewałam się, jak zobaczylam ko-
pę Bóg wie jakiego alarmu, a
tu u Was w Polsce spokój, jakby
nigdy nie.

U nas panika — samochody
porekwirowane, benzyna zam-
knięta, wojska pełno (zarekwiro-
wano 12 klas). Cukru, soli,
świec, mydła, czekolady i całe-
go szeregu innych artykułów nie
ma w całym mieście. Sklepy spo-

żywcze świecą pustkami. W ogó-
le stan wojenny. Samoloty patro-
lują granice. A nastroje!!!

Można zwirować. Dziś jest
odrobina nadziei. Na mnie jako
na Polkę patrzy jak na wilka.
Polaków tu biją jak i w Paryżu.
Ale w niektórych wypadkach dzi-
wić się nie można. Wczoraj kilku
Żydów zaczęło w kawiarni śpie-
wać hymn niemiecki! (? znak re-
dakcji „ABC”). Belgowie rzucili
się na tych łobuzów, było paru
rannych, reszta trafiła do komi-
sariatu.

Trudno, by takie wypadki nie
wzbudziły nienawiści do Pola-
ków.

Dziś na rynku polskie żydy za-
częły spekulować kartoflami —
znowuż skandal! i komisariat i

polskie paszporty. Żeby ich wszy-
scy diablów wzięli! Co ja tu muszę
wystuchiwać przez tych łotrów.

W ogóle Polska ma b. kiepską
prasę z powodu, że „napada na
biednych Czechów”, no i z powo-
du Hitlera, który się rzekomo
Polską opiekuje. O geografii i hi-
storii przecież tu pojęcia nie ma-
ją.

(Dalszy ciąg listu dotyczy spraw
osobistych i zawodowych.)

List ten jest dowodem całkowi-
tego pomieszenia pojęć na zachod-
zie. Społeczeństwo przeszło ciągi
wielkiej wojny i boi się powtórze-
nia tragedii. Wśród społeczeństwa
uwijają się Żydzi, podając się za
Polaków, Rosjan, Belgów, Fran-
cuzów. Wszystkie nieprawdopodo-

bine wyczyny Żydów również pro-
wokacyjne, są przypisywane tym
lub innym narodowościom, a ogół
społeczeństwa nie uznaje ani spra-
wy żydowskiej, ani nie odróżnia
Żydów, orientując się tylko na
podstawie paszportów. W tych
warunkach przy braku umiejęt-
nej propagandy polskiej, zupełnie
niezależnie od naszego stanowi-
ska, możemy być ośmieszani lub
znienawidzeni.

Inna rzecz, że oślawiona igno-
racja geografii i Żydostwa Fran-
cuzów i Belgów przedzieliła po-
zniej spłata im figla. Bankructwo
polityki francuskiej w dobie o-
statniej jest najlepszym tego do-
wodem.

Stosunek N.O.S.T. do wyborów

Obrady Naczelnej Organizacji Techników

Dnia 8 i 9 października br. od-
będzie się w Warszawie sesja Ra-
dy Głównej Naczelnej Organizacji
Stowarzyszeń Techników R.P.

Porządek obrad przewiduje
sprawozdanie z prac za ostatni
kwartał, ustosunkowanie się
świata technicznego do wyborów
parlamentarnych i samorząd-
owych, sprawy związane z Pier-
wszym Polskim Kongresem Tech-
ników, ustalenie podstawowych
też o samorządowej organizacji
świata technicznego i jego woli w

państwie dla przedstawienia do
zaakceptowania Kongresowi Tech-
ników oraz ustalenia programu
prac Naczelnej Organizacji na
najbliższą przyszłość.

Wyjaśnienie

P. Zygmunt Ipohorski - Lenkiewic.
prosi nas o zaznaczenie, że nie jest
autorem artykułu, zamieszczonego
przez autora tego samego nazwiska
w „Czerwonej Róży”, o którym pisa-
liśmy w nr-ze 297 „ABC”.

== Nie kupuj u Żyda ==
Popieraj handel polski!

Automatyczna torpeda powietrzna

Tajemnica wynalazku № 654,113

Znana niemiecka firma „Algemeine Elektrizitäts Gesellschaft“ otrzymała niedawno od niemieckiego urzędu patentowego patent za Nr. 654113. Zadaniem wynalazku jest sporządzenie przyrządu wyznaczającego kierunek, którym lecieć ma dany przedmiot. Przyrząd ten pozwala również ustalić odległość oddzielającą dany obiekt od obserwatora, nawet w ciemności.

Przeznaczenie nowych wynalazków, szczególnie, jeżeli są one związane z obroną państwa, podaje się zwykle w ogólnikowej i mglistej formie. Tym razem jednak firma zupełnie ukryła właściwe przeznaczenie nowego wynalazku, gdyż patent Nr. 654113 dotyczy nowej strasznej broni, którą niemieccy technicy wyprodukowali, wykorzystując szereg dobrze znanych procesów fizycznych.

Aby w pełni uświadomić sobie znaczenie tego wynalazku, trzeba rozpocząć wyjaśnienia „od końca”.

PIECE HUTNICZE

Piece służące do topienia surowców w wielkich metalurgicznych fabrykach, stanowią dla nieprzyjacielskich lotników cel szczególnie pociągający. Zrzucając piec hutniczy, t. zn. wstrząsnąć pracą całej fabryki, zmniejszyć produkcję armat, by w ten sposób sparaliżować przeciwnika.

Piec, jest to rura wypełniona płynnym metalem, wagi około tysiąca tonn. Gdyby w taką rurę trafiła lotnicza bomba wagi 500 kg., wybuchłaby ze straszliwą siłą, rozrzucając dokoła jak wulkan, ognistą lawę.

Ale trafić w taki piec jest bardzo trudno, mimo że posiada on komin wysoki na 25 do 30 mtr., o obwodzie około 10 mtr.

Aby nie wpaść w strefę ognia dział przeciwlotniczych, lotnik musi przebywać na dość dużej wysokości. A w tym wypadku nie sposób trafić w otwór pieca, a nawet trudno go spostrzec. Doświadczenia z wojny 1914 r. były najlepszym tego dowodem.

POZACZERWONE PROMIENIE

Niemieccy technicy wojskowi

PODRÓŻE

— Gdy prześle mężowi to zdjęcie, pomyśli, że to ja porozbijałam swoim autem... („Vu”)

wychodzili z następującego założenia: rozpalony metal wypełniający piec, promieniuje kolosalną ilość promieni pozaczerwonych, niewidzialnych dla oka. Po wulkach huty właśnie są największymi i najsilniejszymi źródłami pozaczerwonych promieni. Promienie te, podobnie jak promienie widzialne, działają na tak zwane fotoelektryczne komórki, gdzie energia świetlna zamienia się na elektryczną. Korzystając z tego, Algemeine - Elektrizitäts zbudowało powietrzną torpedę, która pod wpływem przyciągającej siły źródła pozaczerwonych promieni, sama skierowuje się w stronę pieca hutniczego i uderza w niego.

BROŃ, KTÓRA SAMĄ SOBIE ZNAJDUJE CEL

Nowa powietrzna torpeda, którą będą rzucali lotnicy, posiada specjalny przyrząd, pozwalający

jej utrzymać się w powietrzu. Posiada też niewielki silnik, który wprowadza ją w ruch. Pozostawiona sama sobie, torpeda taka, po wdrówe w powietrze, upadłaby gdzieś na ziemię. Jednak w okolicy pieców hutniczych, działa ona zupełnie inaczej: pozaczerwone promienie wpływają na przyrząd, który reguluje kierunek torpedy i kieruje ją wprost w stronę pieca. lot torpedy trwa tak długo, dopóki nie zetknie się ona z piecem i nie rozwali go.

Lotnikowi wystarczy zbliżyć się na 10 kilometrów do kominu fabrycznego i rzucić torpedę. Potem już może powrócić do swej bazy. Bomba sama znajdzie cel.

Jak widzimy, będzie to straszna broń, o ile naturalnie mamy wierzyć zagranicznym pismom, że taka torpeda istnieje.

Skarb rozpylony

Kurz skarbcza australijskiego wart 1.000 zł.

Dyrekcja australijskiego banku państwowego zarządziła przed przyjęciem nowego transportu złota, która w tych niespokojnych tygodniach zaczęło odpływać ze skarbców europejskich, głównie francuskich i angielskich, generalne porządki w głównym skarbcu, gdzie jak zwykle przechowywane są pod nadzorem silnym zamknięciem sztaby czystego złota. Po przeniesieniu rezerw złota do innego skarbcza,

komorę złota, tak nazywają urzędnicy główną składnicę złota w banku państwowym, poddano gruntownemu oczyszczeniu. Odkurzacze wchłonęły pył, który przez wiele lat nagromadził się na półkach i na dnie skarbcza. Jeden z wózków banku, który dawniej należał do grupy poszukiwaczy złota w Ameryce Północnej, zdołał drogą przepłukiwania kurzu zebranego w skarbcu banku uzyskać pył złota wartości do tysiąca złotych.

Oryginalny rekord

Wiekowe turystki

W dziedzinie lotnictwa pobito już różne rekordy. W tych dniach jeden z samolotów niemieckich pobił rekord wysokości... wieku. Na lotnisku, obsługującym miasta Halle i Lipsk wbił się samolot turystyczny z trzema pasażerami, które łącznie liczyły 270 lat

życia. Staruszek po raz pierwszy leciał samolotem i po dwugodzinnym locie okrężnym, oświadczył, że jest to najprzyjemniejszy sposób lokomocji i gdyby miał odbyć dłuższą podróż, odbyłby ją napewno w samolocie.

Pierwsza transmisja Z Filharmonii

Jutro, t. j. w piątek, dnia 7 października odbędzie się pierwsza w tym sezonie transmisja radiowa z sali Warszawskiej Filharmonii. W zasięgu ogólnopolskim transmitowana będzie druga część koncertu, która obejmuje II Koncert Fortepianowy i drobniejsze utwory fortepianowe Brahmsa, oraz Wiechowicza „Chmiele”. Solistą koncertu będzie znakomity pianista Egon Petri. Orkiestrą dyryguje W. Bierdajew. Transmisja koncertu rozpocznie się o godz. 21.15.

Pierwsza część koncertu transmitowana będzie przez Warszawę II od godz. 20.00 i obejmie V symfonię Beethovena i dzieło „Stanisław i Anna Oświęcimowie” Karłowicza.

W ŻYRARDOWIE

zaprenumerować „ABC” można u p. Władysława Piątki kiosku gazetowy

Z Opery

Inauguracja sezonu „Harnasie” i „Verbum Nobile”

O negdaj otwiera swe podwoje Opera Warszawska, rozpoczynając nowy sezon. uroczystym wystawieniem „Harnasiów” K. Szymanowskiego, jednego z najznakomitszych kompozytorów polskich. Po sukcesach w Paryżu i Hamburgu, warszawska premiera tego przepięknego góralskiego baletu wypadła wręcz imponująco.

Libretto, osnute na legendach, zwyczajach i obyczajach bohaterskich zbójników tatrzańskich, składa się z szeregu obrazów z życia górali, rozwijających się na tle oryginalnej muzyki. Całość dzieła tej choreograficznej symfonii oparta jest na szeregu żywym prawie przytoczonych melodiach ludowych, które kompozytor poddaje zręcznej przeróbce i stylizacji.

Przejawiają się one nie tylko w śpiewach chóru, czy też solisty (zwłaszcza w III odsłonie), lecz snują się także w symfonicznej przedzy utworu.

Melodie te z punktu widzenia techniki kontrapunkcyjnej są opracowane po mistrzowsku (znacząca głęboka wiedza autora w tej dziedzinie). Tło harmoniczne opiera kompozytor najczęściej na motywach zasadniczych tematów. Niezwykły, oryginalny skojarzeniami dźwiękowymi, chwila mi doświadczenia i przykrymi dla ucha (np. w trochę przeladowanej muzycznie I odsłonie), chciał zapewne Szymanowski odmalować ową oryginalną dzikość góralszczyzny. Mimo to, styl muzyki „Harnasiów” jest zwarty, a miejscami wprost olśniewający, instrumentacja — mistrzowska.

Partytura baletu nawet w najdrobniejszych szczegółach jest niezwykle starannie opracowana. Ze „Harnasie” wypadły tak ciekawie i pociągająco, zadowolonych należy p. Zofii Stryeńskiej, projektodawczyni dekoracji i przepięknych kostiumów, oraz wybitnie uzdolnionemu p. Mieczysławowi Pianowskiemu, który tak świetnie wyreżyserował choreografię tego baletu, że widz nie potrzebuje uciekać się do wyjaśnień jakiegokolwiek drukowanego tekstu, aby zro-

zumić akcję, rozwijającą się przed jego oczyma.

W partiach głównych: primabalerina p. Barbara Karczmarewicz, której sztuka taneczna jest powszechnie znana i podziwiana, oraz dzielnie jej sekundujący pierwszy solista baletu p. Zygmunt Dąbrowski.

Solo tenorowe odśpiewał p. Jerzy Granowski. Uzupełnieniem wieczoru było „Verbum Nobile” Moniuszki.

W roli Serwacego wystąpił p. Kazimierz Poreda. Młody ten śpiewak, obdarzony ładnym głosem basowym, zapewne pod wpływem tremy nie dał niestety z siebie tego, czegoby można było, a raczej należało spodziewać się po tym muzycznym artyście.

Zuzia była p. Barbara Kozłowska. Sympatyczna ta osobka, obdarzona przyjemnym i ujmującym lirycznym głosem (zwłaszcza w górnym rejestrze), mająca dobre poczucie frazy, musi jeszcze jednak dobrze popracować, by wzmocnić odpowiednimi ćwiczeniami średnicę i przede wszystkim dół skali (oczywiście w sensie natężenia i wyrazistości dźwięku). W grze artystki wyczuwa się dużo prostoty i szczerości; mimo to, nie posiada jeszcze dostatecznej swobody w poruszaniu się na scenie.

Pana Cezarego Kowalskiego (Mi-

cha) można śmiało zaliczyć do grupy tych śpiewaków operowych, którzy zawsze mogą liczyć na powodzenie, gdyż imponują publiczności nie tylko głosem, ale i grą aktorską. Pod tym względem zwłaszcza stworzył on ciekawą kreację, pasującą go na czołowego u nas artystę operowego młodego pokolenia.

Reżyseria p. Augusta Wiśniewskiego ze wszech stron bardzo staranna.

Duet Serwacego z Michałem ujęty był wprost świetnie. Typowy meistersztück reżyserski. Gorące słowa uznania należą się młodemu chórowi, który tak zwycięsko przeszedł ogniową próbę. Wybrany drogą konkursu z spośród blisko 500 kandydatów, po miesięcznej przygotowawczej próbie brzmi czysto i dźwięcznie. Niewyraża na miejscami dykcja nie pomniejsza wartości zespołu, pełnego entuzjazmu i niekłamanej zapala. Orkiestra na wysokości zadania.

Całością kierował sprężysto i z temperamentem, dyr. Adam Dołycki. Kulturalny ten kapelmistrz, przez doskonałe wczucie się w styl muzyki zarówno Szymanowskiego, jak i Moniuszki, dał raz jeszcze dowód swego wybitnego artysty.

Bolesław Lewandowski

Zaginione dzieło Leonarda da Vinci wzbogaci wystawę dzieł mistrza w Mediolanie

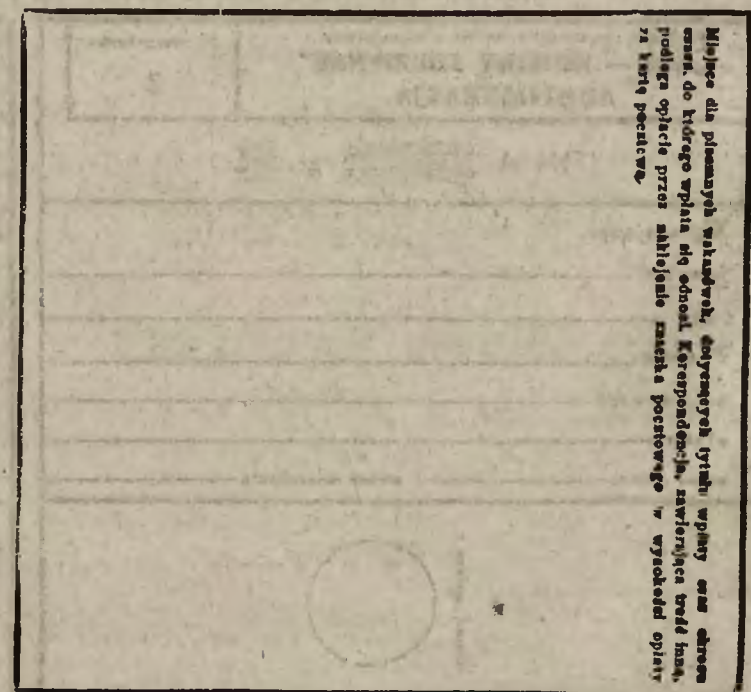
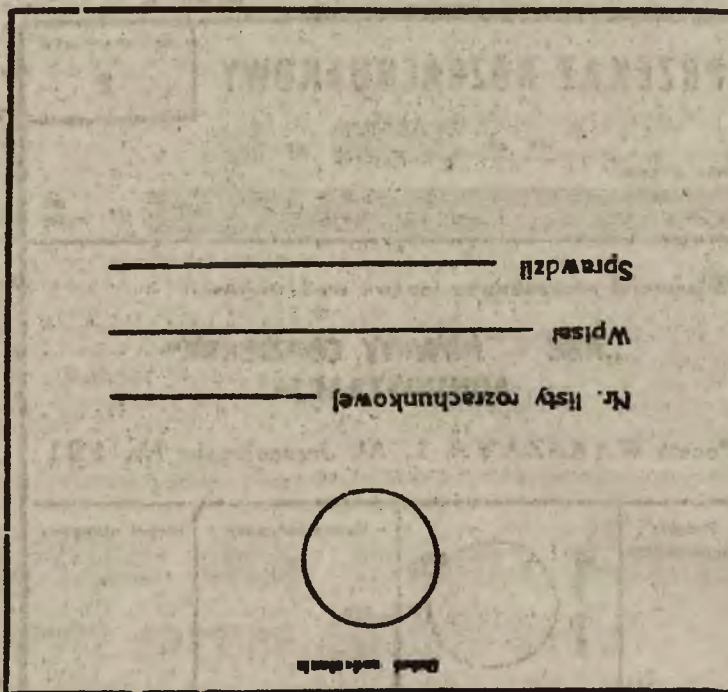
Organizatorzy wystawy genialnego artysty i wynalazcy włoskiego, Leonarda da Vinci, która odbędzie się w Mediolanie wiosną r. 1939, opublikowali listę 19 dzieł, uchodzących za zaginione, o których istnieniu wiadomo ze starych zapisków. Jest nadzieja, że dzieła te odnajdą się w posiadaniu prywatnym. Jeden z obrazów mistrza zdaje się już odnaleziono. Jest to portret Cecylii Gallerani, wymalowany w r. 1498 na zlecenie Lodovica II Moro, który — jak się okazuje — znajduje się w posiadaniu rodziny Frisiani w Corbetta. Obraz przedstawia portret młodej i pięknej kobiety, wykonany wspaniałą techniką. Wielu rzeczoznawców stwierdziło

autentyczność pendzla i podpisu Leonarda da Vinci, umieszczonego na odwrotnej stronie obrazu.

Z życia T. N. S. W.

W czwartek, dnia 6 października r. b., o godzinie 20-ej w lokalu T. N. S. W. (Al. Ujazdowskie 20 m. 8) p. p. Tadeusz Różycki, naczelnik Wydziału Min. WR. i OP., wygłosi odczyt p. t.: „Zagadnienie obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej w skali nie tylko średniej”.

Wstęp wolny dla członków TNSW i wprowadzonych gości.

B. HOFMANN

(68)

NIEJAKI PAN DE KATT

Powieść współczesna

Autoryzowana adaptacja Eugeniusza Bałuckiego.

Rottwijn skinął na starego marynarza. Obaj wzięli Afgańczyka i zanieśli na pokład.

Leskatter zbliżył się do komisarza.

— Oh, nie ja! Nie ja! — rozległ się z kąta jęk. — Ja być niewinny! Oh!...

Leskatter zaświecił swoją latarkę i ujrzał przed sobą trzęsącego się ze strachu Murzyna o nieprzytomnych, nabiegłych krwią oczach. Poddążył, chwycił go mocno za kołnierz. Elkmarr umilkł i nie stawiając oporu, dał się wyprowadzić z komory.

Na pokładzie leżał Akruha, robił wrażenie spiętego.

Rottwijn ukląkł przy nim i powiedział, wskazując na otwarty brelok, zawieszony na łańcuszku od zegarka.

— Zdaże się, trucizna. — Uniósł nieco palcami przy-

niknięte powieki Afgańczyka i dodał: — Tak, lewe oko jest szklane.

Na widok zwłok swego pana Jozua Elkmarr zaczął się szarpać gwałtownie. Na jego twarzy wystąpiły szare plamy. Weninga skierował doń rewolwer.

— Stać spokojnie, bo zastrzelę!

Murzyn zacharczał, zatrząsł się i osunął bezwładnie na pokład. Nagle poderwał się i wskazując na Akrubę długim czarnym palcem, na którym błyszczał złoty pierścień, zaczął bełkotać, szczerząc w niesamowitym grymasie oślepiająco białe zęby.

— On mówić... on zastrzelił białego człowieka i mieć dużo diamentów... On mi kazać... Jozua, zabij młodego białego pana i rzucić do kanału... On mi obiecać mnóstwo diamentów... Ja być niewinny... ja nie...

— Milcz! — zawołał Leskatter i mocno go szturchnął nogą — Zamknij pysk i tylko odpowiadaj na pytania! Zrozumiano?

Zaskoczony, Murzyn urwał w półsłowa i wytrzeszczył oczy na Leskattera. Obciągnął na sobie sweter z czerwonej włóczki i skrzyżował ręce na piersiach chowając dłonie pod pachy.

Weninga spostrzegł, że Leskatter porozumiewa się doskonale z Elkmarem w osobliwym, angielsko-murzyńskim narzeczu, więc pozostawił mu prowadzenie wstępnego przesłuchania.

— Co ci kazać Akruha? Zabij młodego białego pana? — roz-

począł Leskatter. — Jak się nazywać ten pan?... Jozua bardzo prędko umierać, jeśli nie mówić prawdy. No?

— Akruha mówić, młodego białego pana być syn starego białego pana, który umierać w Australia i który mieć mnóstwo pięknych diamentów.

— Aha! — skinął głową Leskatter. — Dalej! Ty zabij nożem młodego białego pana i rzucić go do wody. Kto ci kazać?

— On mi kazać i to dać!

Murzyn wyciągnął dłoń, na której połyskiwał ładny, dość spory brylant w złotej oprawie.

— Akruha zabij w pustyni białego człowieka i zabrać te kamienie? — podjął Leskatter. — Czy Akruha znaleźć miejsce, gdzie białego człowieka widzieć mnóstwo pięknych diamentów i z tego miejsca je wziąć?

Elkmarr wysłuchał uważnie pytania, zmarszczył czoło, rozmyślając z natężeniem i odparł wreszcie:

— Kamienie nie być jak ten. Nie mieć ognia... Akruha mieć szare, drugi człowiek robić je białe. Ja brać szare, długo, długo czekać i przywozić piękne białe do Adelaidy.

— Jak się nazywał ten człowiek, który dawał ogień kamieniom?

— On już nie żyć. Nazywać się van Straaten.

— Aha... — mruknął Weninga.

— To ty nie wiesz, gdzie Akruha znalazł diamenty? — ciągnął Leskatter. — Wiesz. Jeśli mi zaraz nie mówić, to ty być wielki łgarz i bardzo prędko umrzeć!

(D. c. n.)

Zbrodnicza akcja ukraińskich podpalaczy Płona polskie wsie i zagrody Wołyń w łunie pożarów

ŁUCK, 6. 10 (tel. wł.) Ostatnio wzmogła się na terenie całego województwa wołyńskiego zbrodnicza akcja ukraińskich podpalaczy, którą mszcząc się na najczystszych i najenergiczniejszych działaczach polskich, niszczą ich mienie i domostwa. Najbardziej ulubioną metodą ukraińskich terrorystów jest podstępne podpalanie ognia pod stodoły i stogi zboża.

POŻAR W SŁOBODOWCE

W ciągu kilku ostatnich dni zanotowano wiele wypadków pod palen. Między innymi we wsi Słobodówka spłonęło doszczętnie gospodarstwo osadnika wojskowego Klemensa Paluchy. Pastwą płomieni padły dwa domy mieszkalne, stodoła i chlew wraz z całym inwentarzem żywym i martwym.

Ogień został podłożony przez niewykrytych dotychczas sprawców w czasie nieobecności Paluchy, przed którym stanęło widmo głodu i nędzy.

3 POŻARY W CIĄGU DNIA

W osadzie Bielmaż powiatu zdołunowskiego w ciągu jednego dnia zanotowano trzy pożary w osadach polskich osadników wojskowych: Kukrzyńskiego, Saneckiego i Telmaja. W czasie pożaru spłonęło osiem stodoł napelnionych świeżym zbożem oraz trzy domy mieszkalne.

PIĘCIOKROTNE PODPALENIE

W zabudowaniach prezesa Związku osadników wojskowych powiatu krzemienieckiego p. Wnoka w miejscowości Katerburg podłożono ogień w ciągu krótkiego czasu pięciokrotnie, dzięki jednak szczeliliemu zbiegowi okoliczności za każdym razem zdolano pożar ugasić.

RADIO

PIĄTEK DN. 7. 10.

6.30 Piesń „Kiedy ranne wstają zorze”. 7.00 Dziennik poranny. 7.15 Muzyka (płyty). 7.30 Gimnastyka. 8.00 Audycja dla szkół. 11.00 Złotopiółki — słuchowisko. 11.25 Koncert Orkiestry Detej. 11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa. 12.03 Audycja podulnawska. 12.30 Zagadki muzyczne. 12.55 Poradnik sportowy. 13.30 Koncert muzyki klasycznej. 13.50 Wiad. dziennikowa. 14.05 Wiadomości gospodarcze. 14.37 Rozmowa z chorymi. 14.52 Śpiewa Michał Zanejda Sumicki. 15.30 Reportaż. 17.05 Recital organowy. 17.45 Skrzynka techniczna. 18.00 Pogadanka rolnicza. 18.30 „Nie bądź młody” — słuchowisko. 19.00 Koncert rozrywkowy. 19.30 Dniemnik wieczorny. 21.00 Chór Polskiego Radia. 21.15 Koncert symfoniczny. 22.35 Ostatnia wiadomość dziennika wiadomości. Komunikat meteorologiczny. 23.05 Wiadomości z Polski (w językach obcych).

NAJCIĘKAWSZE AUDYCJE
19.30 Recital śpiewaczy Michała Zanejdy — Sumickiego.
19.39 „Nie bądź młody” — słuchowisko.
Kazimierz Malczewskiego.
21.15 Koncert symfoniczny pod dyr. Emilia Coopera z udziałem Egonu Petri (fortepian).

WARSZAWA II.

14.00 Muzyka salonowa. 15.00 Koncert popularny (płyty). 15.55 Muzyka kameralna. 16.00 Wiadomości sportowe. 16.50 Recital skrzypcowy. 17.10 Pogadanka gospodarcza. 17.25 Życie kulturalne stolicy. 17.40 Muzyka taneczna (płyty). 20.00 Koncert symfoniczny. 21.00 Koncert rozrywkowy (płyty). 22.00 Szkice literackie. 22.15 Muzyka taneczna (płyty). 23.00 Koncert popularny (płyty).

WARSZAWA I.

14.00 Muzyka salonowa. 15.00 Koncert popularny (płyty). 15.55 Muzyka kameralna. 16.00 Wiadomości sportowe. 16.50 Recital skrzypcowy. 17.10 Pogadanka gospodarcza. 17.25 Życie kulturalne stolicy. 17.40 Muzyka taneczna (płyty). 20.00 Koncert symfoniczny. 21.00 Koncert rozrywkowy (płyty). 22.00 Szkice literackie. 22.15 Muzyka taneczna (płyty). 23.00 Koncert popularny (płyty).

WARTOŚCI WARSZAWSKIE
Dewizy: Holandia 290.70; Bruksela 90.20; Helsinki 11.31; Londyn 25.61; Nowy Jork 5.32 i pół; Nowy Jork (kabel) 5.32 i trzy czwarte; Oslo 128.60; Paryż 14.35; Praga 18.27; Sztokholm 182.00.

Pożyczki: 3 proc. prem. inwestycyj. 1 em. 84.00, 11 em. 84.50; 3 proc. prem. inwestycyj. seriowa 1 em. 93.00, 11 em. 84.50; 4 proc. państw. premio-wa dolarowa 42.50; 4 proc. konsolidacyjna 67.00; 4 i pół proc. poz. wewn. państw. 66.25; 5 proc. Lublina 69.25 po 100 zł. 68.00 (po 50 zł) 67.50.

Listy zastawne: 8 proc. Tow. kred. przem. pol. fund. 91.00 (w proc.); 8 proc. ziemskie dolar gwar. kupon 69.26; 4 i pół proc. ziemskie seria V 64.75; 5 proc. Warszawy 76.25 — 76.50; 5 proc. Warszawy (1933 r.) 74.50 (po 1.000 zł.) 74.75 (1936 r.) 71.00 — 71.50; 5 proc. Lublina (1933 r.) 61.50; 5 proc. Łodzi (1933 r.) 66.75 — 67.00; 6 proc. oblig. m.

Terenem niezwykle zbrodniczej akcji podpalaczy był także pow. Drohobycz. Nieznani sprawcy podpalił stodoły gajowego lasów państwowych Wł. Ratusza poczem podłożono ogień pod stóg siano należący do Ratusza, pod stajnię i stodołę należącą do Pawła Stasika, wreszcie pod 2 stogi

Ofiarność robotników pomorskich

5 tys. godzin pracy na F. O. N.

TORUŃ, 6. 10. (tel. wł.). Coraz częściej robotnicy i pracownicy umysłowi całej Polski dają dowody swego bezgranicznego poświęcenia i gotowości pracy dla wielkości i potęgi Polski. Do zbrojenia naszej armii stało się hasłem jednoczącym wszystkich Polaków.

Obecnie mamy do zanotowania fakt, który z największym uznaniem podkreślić należy. Oto zespół pracowników toruńskiej fabryki wodomierzy i gazomierzy, celem zmanifestowania łączności między ludnością cywilną i wojskiem, uchwalił ofiarować 5 tys. godzin pracy miesięcznie na rzecz dozbrojenia armii.

KIELCE, 6. 10. (tel. wł.). Groźny bandyta Tadeusz Kosiński, skazany, jak wiadomo, we wszystkich instancjach na karę śmierci za szereg napadów, stracony został na dziedzińcu wzniesienia Świętego Krzyża.

Kosiński był inicjatorem i głową

Groźny bandyta Kosiński zawisł na szubienicy

KRAKÓW, 6. 10. (tel. wł.). W ubiegłą środę odbyła się na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie uroczysta inauguracja nowego roku akademickiego.

Uroczystość rozpoczęła nabożeństwem w kościele św. Anny odprawionym przez ks. prałata Bystrzyńskiego. Następnie w

auli Collegium Novum w obecności J. Em. ks. bp. Rozpada i władz akademickich i licznie zebranych młodzieży wystąpił rektor prof. Władysław Szafer z wykładem o roli nauki w państwie.

Uroczystość zakończył koncert w wykonaniu zespołu chóralnego „Młodzi” z udziałem solistów. W programie znalazły się utwory polskie i zagraniczne.

W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne. W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne.

W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne. W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne.

W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne. W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne.

W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne. W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne.

W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne. W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne.

W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne. W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne.

W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne. W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne.

W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne. W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne.

W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne. W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne.

W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne. W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne.

W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne. W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne.

W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne. W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne.

W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne. W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne.

W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne. W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne.

W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne. W programie koncertu znalazły się utwory polskie i zagraniczne.

W Lubartowie lubelskim odbyła się uroczystość wprowadzenia oo. Kapucynów do ich starej siedziby, którą musieli opuścić w 1864 r. usunięci przez rządy zaborcze za pracę katolicką, polską i udział w powstaniu styczniowym.

Wielka to była chwila dla katolików Lubartowa i powiatu, radosna dla wszystkich, którzy doceniają pracę kapłana i gorliwego zakonnika. Nic więc dziwnego, że na powitanie oo. Kapucynów przybyło do Lubartowa mnóstwo ludu.

Z dworca kolejowego prowadzono ich, obspanych i obdarzonych kwiatami w uroczystej procesji do kościoła. W bramie triumfalnej gorącym słowem powitał ojców imieniem zarządu miejskiego p. ski.

Jan Jastrzębski. We drzwiach świątyni miejscowy dziekan ks. kan. Goliński, w imieniu J. E. Ks. Biskupa Fulmana przyjął zakonników wręczając im klucze kościoła.

„Dn. 20 września 1864 r. beśmny lud patrzył jak wywożono w kibitce ostatnich ojców. Wówczas do łkających tłumów gwardian zdążył wyrzec „Trwajcie w wierze i modlcie się, przyjdzie czas, że wrócimy do was”. Zamknęły się wówczas drzwi kibitki i drzwi kapucyńskiej świątyni. Przelwaliśmy i ota dzisiaj wracamy do was i pozdrawiamy was serdecznie”. — mówił w czasie uroczystości prowincjał warszawski.

W Lubartowie lubelskim odbyła się uroczystość wprowadzenia oo. Kapucynów do ich starej siedziby, którą musieli opuścić w 1864 r. usunięci przez rządy zaborcze za pracę katolicką, polską i udział w powstaniu styczniowym.

Wielka to była chwila dla katolików Lubartowa i powiatu, radosna dla wszystkich, którzy doceniają pracę kapłana i gorliwego zakonnika. Nic więc dziwnego, że na powitanie oo. Kapucynów przybyło do Lubartowa mnóstwo ludu.

Z dworca kolejowego prowadzono ich, obspanych i obdarzonych kwiatami w uroczystej procesji do kościoła. W bramie triumfalnej gorącym słowem powitał ojców imieniem zarządu miejskiego p. ski.

Jan Jastrzębski. We drzwiach świątyni miejscowy dziekan ks. kan. Goliński, w imieniu J. E. Ks. Biskupa Fulmana przyjął zakonników wręczając im klucze kościoła.

„Dn. 20 września 1864 r. beśmny lud patrzył jak wywożono w kibitce ostatnich ojców. Wówczas do łkających tłumów gwardian zdążył wyrzec „Trwajcie w wierze i modlcie się, przyjdzie czas, że wrócimy do was”. Zamknęły się wówczas drzwi kibitki i drzwi kapucyńskiej świątyni. Przelwaliśmy i ota dzisiaj wracamy do was i pozdrawiamy was serdecznie”. — mówił w czasie uroczystości prowincjał warszawski.

W Lubartowie lubelskim odbyła się uroczystość wprowadzenia oo. Kapucynów do ich starej siedziby, którą musieli opuścić w 1864 r. usunięci przez rządy zaborcze za pracę katolicką, polską i udział w powstaniu styczniowym.

Wielka to była chwila dla katolików Lubartowa i powiatu, radosna dla wszystkich, którzy doceniają pracę kapłana i gorliwego zakonnika. Nic więc dziwnego, że na powitanie oo. Kapucynów przybyło do Lubartowa mnóstwo ludu.

Z dworca kolejowego prowadzono ich, obspanych i obdarzonych kwiatami w uroczystej procesji do kościoła. W bramie triumfalnej gorącym słowem powitał ojców imieniem zarządu miejskiego p. ski.

Jan Jastrzębski. We drzwiach świątyni miejscowy dziekan ks. kan. Goliński, w imieniu J. E. Ks. Biskupa Fulmana przyjął zakonników wręczając im klucze kościoła.

„Dn. 20 września 1864 r. beśmny lud patrzył jak wywożono w kibitce ostatnich ojców. Wówczas do łkających tłumów gwardian zdążył wyrzec „Trwajcie w wierze i modlcie się, przyjdzie czas, że wrócimy do was”. Zamknęły się wówczas drzwi kibitki i drzwi kapucyńskiej świątyni. Przelwaliśmy i ota dzisiaj wracamy do was i pozdrawiamy was serdecznie”. — mówił w czasie uroczystości prowincjał warszawski.

W Lubartowie lubelskim odbyła się uroczystość wprowadzenia oo. Kapucynów do ich starej siedziby, którą musieli opuścić w 1864 r. usunięci przez rządy zaborcze za pracę katolicką, polską i udział w powstaniu styczniowym.

Wielka to była chwila dla katolików Lubartowa i powiatu, radosna dla wszystkich, którzy doceniają pracę kapłana i gorliwego zakonnika. Nic więc dziwnego, że na powitanie oo. Kapucynów przybyło do Lubartowa mnóstwo ludu.

Z dworca kolejowego prowadzono ich, obspanych i obdarzonych kwiatami w uroczystej procesji do kościoła. W bramie triumfalnej gorącym słowem powitał ojców imieniem zarządu miejskiego p. ski.

Jan Jastrzębski. We drzwiach świątyni miejscowy dziekan ks. kan. Goliński, w imieniu J. E. Ks. Biskupa Fulmana przyjął zakonników wręczając im klucze kościoła.

„Dn. 20 września 1864 r. beśmny lud patrzył jak wywożono w kibitce ostatnich ojców. Wówczas do łkających tłumów gwardian zdążył wyrzec „Trwajcie w wierze i modlcie się, przyjdzie czas, że wrócimy do was”. Zamknęły się wówczas drzwi kibitki i drzwi kapucyńskiej świątyni. Przelwaliśmy i ota dzisiaj wracamy do was i pozdrawiamy was serdecznie”. — mówił w czasie uroczystości prowincjał warszawski.

W Lubartowie lubelskim odbyła się uroczystość wprowadzenia oo. Kapucynów do ich starej siedziby, którą musieli opuścić w 1864 r. usunięci przez rządy zaborcze za pracę katolicką, polską i udział w powstaniu styczniowym.

Wielka to była chwila dla katolików Lubartowa i powiatu, radosna dla wszystkich, którzy doceniają pracę kapłana i gorliwego zakonnika. Nic więc dziwnego, że na powitanie oo. Kapucynów przybyło do Lubartowa mnóstwo ludu.

Z dworca kolejowego prowadzono ich, obspanych i obdarzonych kwiatami w uroczystej procesji do kościoła. W bramie triumfalnej gorącym słowem powitał ojców imieniem zarządu miejskiego p. ski.

Jan Jastrzębski. We drzwiach świątyni miejscowy dziekan ks. kan. Goliński, w imieniu J. E. Ks. Biskupa Fulmana przyjął zakonników wręczając im klucze kościoła.

„Dn. 20 września 1864 r. beśmny lud patrzył jak wywożono w kibitce ostatnich ojców. Wówczas do łkających tłumów gwardian zdążył wyrzec „Trwajcie w wierze i modlcie się, przyjdzie czas, że wrócimy do was”. Zamknęły się wówczas drzwi kibitki i drzwi kapucyńskiej świątyni. Przelwaliśmy i ota dzisiaj wracamy do was i pozdrawiamy was serdecznie”. — mówił w czasie uroczystości prowincjał warszawski.

W Lubartowie lubelskim odbyła się uroczystość wprowadzenia oo. Kapucynów do ich starej siedziby, którą musieli opuścić w 1864 r. usunięci przez rządy zaborcze za pracę katolicką, polską i udział w powstaniu styczniowym.

Wielka to była chwila dla katolików Lubartowa i powiatu, radosna dla wszystkich, którzy doceniają pracę kapłana i gorliwego zakonnika. Nic więc dziwnego, że na powitanie oo. Kapucynów przybyło do Lubartowa mnóstwo ludu.

Z dworca kolejowego prowadzono ich, obspanych i obdarzonych kwiatami w uroczystej procesji do kościoła. W bramie triumfalnej gorącym słowem powitał ojców imieniem zarządu miejskiego p. ski.

Jan Jastrzębski. We drzwiach świątyni miejscowy dziekan ks. kan. Goliński, w imieniu J. E. Ks. Biskupa Fulmana przyjął zakonników wręczając im klucze kościoła.

Usunięci przez rządy zaborcze 00. Kapucyni powracają do Lubartowa

W Lubartowie lubelskim odbyła się uroczystość wprowadzenia oo. Kapucynów do ich starej siedziby, którą musieli opuścić w 1864 r. usunięci przez rządy zaborcze za pracę katolicką, polską i udział w powstaniu styczniowym.

Wielka to była chwila dla katolików Lubartowa i powiatu, radosna dla wszystkich, którzy doceniają pracę kapłana i gorliwego zakonnika. Nic więc dziwnego, że na powitanie oo. Kapucynów przybyło do Lubartowa mnóstwo ludu.

Z dworca kolejowego prowadzono ich, obspanych i obdarzonych kwiatami w uroczystej procesji do kościoła. W bramie triumfalnej gorącym słowem powitał ojców imieniem zarządu miejskiego p. ski.

Jan Jastrzębski. We drzwiach świątyni miejscowy dziekan ks. kan. Goliński, w imieniu J. E. Ks. Biskupa Fulmana przyjął zakonników wręczając im klucze kościoła.

„Dn. 20 września 1864 r. beśmny lud patrzył jak wywożono w kibitce ostatnich ojców. Wówczas do łkających tłumów gwardian zdążył wyrzec „Trwajcie w wierze i modlcie się, przyjdzie czas, że wrócimy do was”. Zamknęły się wówczas drzwi kibitki i drzwi kapucyńskiej świątyni. Przelwaliśmy i ota dzisiaj wracamy do was i pozdrawiamy was serdecznie”. — mówił w czasie uroczystości prowincjał warszawski.

W Lubartowie lubelskim odbyła się uroczystość wprowadzenia oo. Kapucynów do ich starej siedziby, którą musieli opuścić w 1864 r. usunięci przez rządy zaborcze za pracę katolicką, polską i udział w powstaniu styczniowym.

Wielka to była chwila dla katolików Lubartowa i powiatu, radosna dla wszystkich, którzy doceniają pracę kapłana i gorliwego zakonnika. Nic więc dziwnego, że na powitanie oo. Kapucynów przybyło do Lubartowa mnóstwo ludu.

Z dworca kolejowego prowadzono ich, obspanych i obdarzonych kwiatami w uroczystej procesji do kościoła. W bramie triumfalnej gorącym słowem powitał ojców imieniem zarządu miejskiego p. ski.

Jan Jastrzębski. We drzwiach świątyni miejscowy dziekan ks. kan. Goliński, w imieniu J. E. Ks. Biskupa Fulmana przyjął zakonników wręczając im klucze kościoła.

„Dn. 20 września 1864 r. beśmny lud patrzył jak wywożono w kibitce ostatnich ojców. Wówczas do łkających tłumów gwardian zdążył wyrzec „Trwajcie w wierze i modlcie się, przyjdzie czas, że wrócimy do was”. Zamknęły się wówczas drzwi kibitki i drzwi kapucyńskiej świątyni. Przelwaliśmy i ota dzisiaj wracamy do was i pozdrawiamy was serdecznie”. — mówił w czasie uroczystości prowincjał warszawski.

W Lubartowie lubelskim odbyła się uroczystość wprowadzenia oo. Kapucynów do ich starej siedziby, którą musieli opuścić w 1864 r. usunięci przez rządy zaborcze za pracę katolicką, polską i udział w powstaniu styczniowym.

Wielka to była chwila dla katolików Lubartowa i powiatu, radosna dla wszystkich, którzy doceniają pracę kapłana i gorliwego zakonnika. Nic więc dziwnego, że na powitanie oo. Kapucynów przybyło do Lubartowa mnóstwo ludu.

Z dworca kolejowego prowadzono ich, obspanych i obdarzonych kwiatami w uroczystej procesji do kościoła. W bramie triumfalnej gorącym słowem powitał ojców imieniem zarządu miejskiego p. ski.

Jan Jastrzębski. We drzwiach świątyni miejscowy dziekan ks. kan. Goliński, w imieniu J. E. Ks. Biskupa Fulmana przyjął zakonników wręczając im klucze kościoła.

„Dn. 20 września 1864 r. beśmny lud patrzył jak wywożono w kibitce ostatnich ojców. Wówczas do łkających tłumów gwardian zdążył wyrzec „Trwajcie w wierze i modlcie się, przyjdzie czas, że wrócimy do was”. Zamknęły się wówczas drzwi kibitki i drzwi kapucyńskiej świątyni. Przelwaliśmy i ota dzisiaj wracamy do was i pozdrawiamy was serdecznie”. — mówił w czasie uroczystości prowincjał warszawski.

W Lubartowie lubelskim odbyła się uroczystość wprowadzenia oo. Kapucynów do ich starej siedziby, którą musieli opuścić w 1864 r. usunięci przez rządy zaborcze za pracę katolicką, polską i udział w powstaniu styczniowym.

Wielka to była chwila dla katolików Lubartowa i powiatu, radosna dla wszystkich, którzy doceniają pracę kapłana i gorliwego zakonnika. Nic więc dziwnego, że na powitanie oo. Kapucynów przybyło do Lubartowa mnóstwo ludu.

Z dworca kolejowego prowadzono ich, obspanych i obdarzonych kwiatami w uroczystej procesji do kościoła. W bramie triumfalnej gorącym słowem powitał ojców imieniem zarządu miejskiego p. ski.

Jan Jastrzębski. We drzwiach świątyni miejscowy dziekan ks. kan. Goliński, w imieniu J. E. Ks. Biskupa Fulmana przyjął zakonników wręczając im klucze kościoła.

„Dn. 20 września 1864 r. beśmny lud patrzył jak wywożono w kibitce ostatnich ojców. Wówczas do łkających tłumów gwardian zdążył wyrzec „Trwajcie w wierze i modlcie się, przyjdzie czas, że wrócimy do was”. Zamknęły się wówczas drzwi kibitki i drzwi kapucyńskiej świątyni. Przelwaliśmy i ota dzisiaj wracamy do was i pozdrawiamy was serdecznie”. — mówił w czasie uroczystości prowincjał warszawski.

W Lubartowie lubelskim odbyła się uroczystość wprowadzenia oo. Kapucynów do ich starej siedziby, którą musieli opuścić w 1864 r. usunięci przez rządy zaborcze za pracę katolicką, polską i udział w powstaniu styczniowym.

Wielka to była chwila dla katolików Lubartowa i powiatu, radosna dla wszystkich, którzy doceniają pracę kapłana i gorliwego zakonnika. Nic więc dziwnego, że na powitanie oo. Kapucynów przybyło do Lubartowa mnóstwo ludu.

Z dworca kolejowego prowadzono ich, obspanych i obdarzonych kwiatami w uroczystej procesji do kościoła. W bramie triumfalnej gorącym słowem powitał ojców imieniem zarządu miejskiego p. ski.

Jan Jastrzębski. We drzwiach świątyni miejscowy dziekan ks. kan. Goliński, w imieniu J. E. Ks. Biskupa Fulmana przyjął zakonników wręczając im klucze kościoła.

„Dn. 20 września 1864 r. beśmny lud patrzył jak wywożono w kibitce ostatnich ojców. Wówczas do łkających tłumów gwardian zdążył wyrzec „Trwajcie w wierze i modlcie się, przyjdzie czas, że wrócimy do was”. Zamknęły się wówczas drzwi kibitki i drzwi kapucyńskiej świątyni. Przelwaliśmy i ota dzisiaj wracamy do was i pozdrawiamy was serdecznie”. — mówił w czasie uroczystości prowincjał warszawski.

W Lubartowie lubelskim odbyła się uroczystość wprowadzenia oo. Kapucynów do ich starej siedziby, którą musieli opuścić w 1864 r. usunięci przez rządy zaborcze za pracę katolicką, polską i udział w powstaniu styczniowym.

Wielka to była chwila dla katolików Lubartowa i powiatu, radosna dla wszystkich, którzy doceniają pracę kapłana i gorliwego zakonnika. Nic więc dziwnego, że na powitanie oo. Kapucynów przybyło do Lubartowa mnóstwo ludu.

Z dworca kolejowego prowadzono ich, obspanych i obdarzonych kwiatami w uroczystej procesji do kościoła. W bramie triumfalnej gorącym słowem powitał ojców imieniem zarządu miejskiego p. ski.

Jan Jastrzębski. We drzwiach świątyni miejscowy dziekan ks. kan. Goliński, w imieniu J. E. Ks. Biskupa Fulmana przyjął zakonników wręczając im klucze kościoła.

W Lubartowie lubelskim odbyła się uroczystość wprowadzenia oo. Kapucynów do ich starej siedziby, którą musieli opuścić w 1864 r. usunięci przez rządy zaborcze za pracę katolicką, polską i udział w powstaniu styczniowym.

Wielka to była chwila dla katolików Lubartowa i powiatu, radosna dla wszystkich, którzy doceniają pracę kapłana i gorliwego zakonnika. Nic więc dziwnego, że na powitanie oo. Kapucynów przybyło do Lubartowa mnóstwo ludu.

Z dworca kolejowego prowadzono ich, obspanych i obdarzonych kwiatami w uroczystej procesji do kościoła. W bramie triumfalnej gorącym słowem powitał ojców imieniem zarządu miejskiego p. ski.

Jan Jastrzębski. We drzwiach świątyni miejscowy dziekan ks. kan. Goliński, w imieniu J. E. Ks. Biskupa Fulmana przyjął zakonników wręczając im klucze kościoła.

„Dn. 20 września 1864 r. beśmny lud patrzył jak wywożono w kibitce ostatnich ojców. Wówczas do łkających tłumów gwardian zdążył wyrzec „Trwajcie w wierze i modlcie się, przyjdzie czas, że wrócimy do was”. Zamknęły się wówczas drzwi kibitki i drzwi kapucyńskiej świątyni. Przelwaliśmy i ota dzisiaj wracamy do was i pozdrawiamy was serdecznie”. — mówił w czasie uroczystości prowincjał warszawski.

W Lubartowie lubelskim odbyła się uroczystość wprowadzenia oo. Kapucynów do ich starej siedziby, którą musieli opuścić w 1864 r. usunięci przez rządy zaborcze za pracę katolicką, polską i udział w powstaniu styczniowym.

Wielka to była chwila dla katolików Lubartowa i powiatu, radosna dla wszystkich, którzy doceniają pracę kapłana i gorliwego zakonnika. Nic więc dziwnego, że na powitanie oo. Kapucynów przybyło do Lubartowa mnóstwo ludu.

Z dworca kolejowego prowadzono ich, obspanych i obdarzonych kwiatami w uroczystej procesji do kościoła. W bramie triumfalnej gorącym słowem powitał ojców im

Ustąpienie prezydenta Benesza

Niepodległość Słowacji

na porządku dziennym obrad w Żylinie

PRAGA, 5. 10. Prezydent Republiki Czechosłowackiej Edward Benesz ustąpił ze swego stanowiska.

Przy ustąpieniu z urzędu prezydenta republiki dr. Benesz wystosował do premiera Syrovy list, w którym stwierdza m. in., iż ustępuje ze względu na to, że jego osoba może być przeszkodą do ewolucji, jaką nowe państwo przejść musi, w szczególności zaś ze względu na konieczność ustalenia dobrych stosunków z sąsiadami.

Po ustąpieniu Benesza tymczasowe funkcje prezydenta pełnić będzie prem. gen. Syrovy. Wybór nowego prezydenta nastąpi przez zgromadzenie narodowe, złożone z izby poselskiej i senatu.

Przed państwem czeskim piętrzą się nowe trudności zarówno wewnętrzne, jak i zewnętrzne. Ustąpienie prezydenta Benesza pociągnie za sobą w myśl § 60

konstytucji rozpoznanie wyborów, które nie przyczynią się napewno do pacyfikacji stosunków.

Równocześnie otwarte są nadal i nabrzmiewają sprawy: 1) mniejszości węgierskiej, 2) Rusi Karpackiej, 3) Słowaczyni.

Momentem bardzo wielkiej wagi dla dalszych losów Czechosłowacji są niewątpliwie narady stronnictw słowackich w Żylinie, niedwuznacznie stawia się już obecnie sprawę niepodległości Słowacji.

Jak donosi P.A.T. w sferach politycznych słowackich, które w obecnej koniunkturze zdecydowane są szukać zagwarantowania niepodległości słowackiej, z zadowoleniem komentowane są wiadomości, iż zarówno Polska jak i Węgry przychylnie ustosunkowują się do niepodległości słowackiej i gotowe są udzielić niepodległemu państwu słowackiemu gwarancji.

pisaną przez kilkadziesiąt organizacji politycznych młodzieży w Czechosłowacji, a której autorzy domagają się w imieniu „młodej i nowej Czechosłowacji” ustąpienia prezydenta republiki dra Benesza.

Petycja podpisana została również przez organizacje socjal-demokratyczne i komunistyczne.

Niewątpliwie petycja ta nie byłaby się przyczyniła do tak doniosłego aktu, gdyby nie szereg innych okoliczności, jak opozycja wobec osoby prezydenta w łonie stronnictwa czecho-słowackich

narodowych socjalistów, oraz stanowisko armii, w imieniu której na audiencji na Hradczynie, gen. Krejci, naczelny wódz armii czechosłowackiej zażądał od prez. Benesza ustąpienia z zajmowanego stanowiska.

stają nadal w szeregach armii czeskiej.

Niezwykle oporne również pozostaje sprawa zwolnienia więźniów politycznych narodowości polskiej. Dotychczas wielu aresztowanych pod zarzutem przestępstw politycznych narodowości polskiej, pozostaje nadal w czeskich więzieniach.

Władze sądowe i prokuratorskie tłumaczą się brakiem instrukcji od władz centralnych. Każde niemałe zwolnienie więźnia politycznego wymaga kilkakrotnej interwencji placówki konsularnej.

Zajęcie Darkowa

CIESZYN, 5. 10. W dn. 5 b. m. wojska polskie zajęły resztę południowej części powiatu cieszyńskiego t. zn. obszar leżący na zachód od linii kolejowej Mosty — Jabłonków — Trzyniec.

Są to okolice przeważnie górskie. Ludność wiosek i mieszkańcy rozrzuconych gospodarstw, którzy już przeważnie brała udział w manifestacjach patriotycznych na cześć armii polskiej w Jabłonkowie, witała owacyjnie wojsko w chwili, gdy zajmowało ono ich strony ojczyste. Wzruszające i entuzjastyczne powitanie, które widział Cieszyn, Trzyniec i Jabłonkowie powtarzało się wzdłuż całej trasy przemarszu wojsk polskich. Rojemcy polscy, którzy przybyli samochodem do Darkowa, zostali przez miejscową ludność polską obrzucony kwiatami.

Hr. Csaky w Warszawie

W dn. 5 października przybył do Warszawy samolotem hr. Csaky, dyrektor gabinetu ministra spraw zagranicznych Węgier i będzie w ciągu dnia 6 b. m. zatrzymany przez p. ministra spraw zagranicznych.

Zgon

ś. p. Mariana

Żdziechowskiego

WILNO, 5. 10. W środę o godz. 20-ej zmarł w Wilnie w klinice chirurgicznej U. S. B. po długiej chorobie b. rektor i profesor honorowy U. S. B. dr. Marian Zdziechowski, wielki uczony o sławie światowej.

Śp. Marian Zdziechowski urodził się w r. 1861 w Nowosiółkach, ziemii mińskiej. Gimnazjum ukończył w Mińsku w r. 1879. studia uniwersyteckie rozpoczął w Petersburgu, a ukończył w Dorpacie ze stopniem kandydata filologii słowiańskiej. Kontynuował studia słowiańskie w Gracu i Zagrzebiu oraz odbywał studia nad literaturą porównawczą w Genewie.

Na podstawie pracy pt. „Mesjanizm i słowianofil” otrzymał doktorat filozofii w Krakowie w r. 1889. W tymże roku osiadł na stałe w Krakowie, gdzie mieszkał do r. 1914.

W r. 1894 habilituje się z zakresu filologii słowiańskiej i w r. 1899 otrzymuje tytuł profesora nadzwyczajnego, a w r. 1908 profesora zwyczajnego.

Działalność literacką rozpoczyna w r. 1882 w „Ateneum warszawskim”.

W ciągu swego pracowitego żywota śp. dr. Marian Zdziechowski ogłosił drukiem ponad 160 prac i rozpraw w językach polskim, francuskim, niemieckim i rosyjskim.

ABC ZADAC

W kioskach Ruchu
U sprzedawców ulicznych
w urzędach pocztowych
We własnych punktach sprzedaży

Rus Podkarpacka żąda plebiscytu

Koalicja słowacka nie uznaje obecnego rządu

W środę od rana trwały w Żylinie obrady agrariuszy słowackich z Hlinkowcami. Charakterystycznym szczegółem tych obrad jest podkreślanie jedności przez Hlinkowców fakt, że decydując się na pertraktacje z agrariuszami słowackimi, a więc ze stronnictwem, którego wiceprezsem jest b. premier Hodža, kategorycznie wypowiadają się przeciwko współpracy z b. premierem Hodżą.

UTWORZENIE KOALICJI SŁOWACKIEJ

Podczas dalszych obrad w Żylinie zapadnie prawdopodobnie decyzja utworzenia koalicji słowackiej, do której weszliby posłowie słowaccy następujących ugrupowań: hlinkowcy, słowaccy agrariusze, narodniary (Słowackie Stronnictwo Narodowe), Żiwnośnicy (stronnictwo drobnego handlu i rzemiosła), oraz jedyny poseł Słowak w stronnictwie narodowych socjalistów.

AUTONOMIŚCI SŁOWACCY JĘZYCZKIEM U WAGI

Koalicja ta ma zająć stanowisko nieznające obecnego rządu, co może pociągnąć za sobą nowy kryzys gabinetowy. Przesilenie takie uważać należy za tym prawdopodobniejsze, że obecny rząd nie ma trwałych podstaw ze względu na jego skład, odbiegający od schematu nakreślonego przez autonomistów słowackich.

Należy stwierdzić z całym naciskiem, iż autonomiści słowaccy w ciągu paru ostatnich dni urosli do roli języczka u wagi w losach republiki czecho-słowackiej.

ŻĄDANIA KARPATO-RUSINÓW

Do Pragi przybyła delegacja posłów karpato-ruskich, która odwiedziła szereg poselstw państw obcych, reprezentowanych przy rządzie czeskim, m. in. polskie, an gelskie, francuskie, węgierskie, rumuńskie i jugosłowiańskie, składając w nich jednobrzmiące memoriały, w których domagają się niepodzielności Rusi Podkarpackiej i prawa samostanowienia drogą plebiscytu.

Posłowie karpato-ruscy proszą rządy wymienionych poselstw o

DYPLOMATA W PODRÓŻY

Pragnie wyglądać świeżo i młodo, pragnie w świetności chodzić i blasku, więc wiezie z sobą sztuczkowe spodnie i elektryczne żelazko.

Ratalna sprzedaż żelazek elektrycznych w Salonie Elektrowni Miejskiej — Marszałkowska 150.

Praga uznała słusność żądań węgierskich

BUDAPESZT, 5. 10. W tutejszych kołach dobrze poinformowanych utrzymują dziś wieczorem, że zapowiedziane na czwartek godz. 16-tą podjęcie w Komarnie negocjacji węgiersko-czechosłowackich może ewentualnie ulec pewnemu odroczeniu. Przyczyną takiego rozwoju wypadków jest prawdopodobnie dzisiejsze ustąpienie prezydenta Benesza oraz czechosłowackie przesilenie państwowe.

Z uwagi jednak na fakt, że postulaty węgierskie zostały w środę wieczorem przez rząd czechosłowacki zasadniczo uznane, odroczenie rokowań byłoby jedynie krótkoterminowe.

Otrzymujemy wiadomość, że rząd węgierski przesłał dziś rządowi czechosłowackiemu notę, w której wyraża zdziwienie, iż dotychczas zapowiedziana na dzień 4 października przez ministra Krotę odpowiedź na notę węgierską z dn. 3 października nie została udzielona. Dalej nota węgierska zawiera energiczny protest przeciwko traktowaniu ludności węgierskiej w Czechosłowacji.

Być może, że tak, jak poprzednio nota węgierska skrzyżowała się z odpowiedzią czeską, która, jak wynika z powyższej zamieszczonej depeszy, ma być pozytywna.

Smieszne próby akcji dywersyjnej

MORAWSKA OSTRAWA, 5. 10. Dziś w nocy wyjechała do Pragi delegacja czeskiej rady narodowej ze Śląska Zabolzańskiego, która ma interweniować u premiera i w del-

imitacyjnej komisji polsko - czeskiej w kierunku zaniechania dalszego zajmowania terenów Śląska Zabolzańskiego przez wojska polskie.

Nie zwolniono Polaków z wojska czeskiego

MOR. OSTRAWA, 5. 10. Wbrew przyjętym przez rząd czeski zobowiązaniom nie zwolniono dotychczas z wojska żołnierzy narodo-

wości polskiej. Wszyscy zmobilizowani żołnierze narodowości polskiej z terenów zajętych dotychczas przez wojska polskie pozo-

Pożar w przechowalni na Dworcu Głównym

Około godz. 17-ej w przechowalni bagażu na dworcu Głównym wybuchł pożar. Ogień powstał w jednym z pokoiów przechowalni. Na jednej z półek zapaliła się paczka i wkrótce ogień przeniosł się na inne walizki. Na ratunek pospieszyli pracownicy przechowalni oraz straż kolejowa.

Ogień, natrafivszy na łatwopalny materiał, począł szybko się rozszerzać, sięgając górnych półek, a następnie obejmując podsufitkę. Zaalarmowano straż ogniową.

W przeciągu godziny zdołano ogień ugasić. Zniszczeniu przez częściowe zalanie wodą lub opalenie uległa zna-

czna część przechowywanych bagaży.

Poza tym zalano wodą obydwie sale przechowalni. Przyczyną pożaru na razie nie zdołano ustalić. Prawdopodobnie ogień powstał wskutek samozapalenia się akumulatora, opakowanego w papier i okróconego drutem. Paczkę z akumulatorem prawdopodobnie przerzucono w ten sposób, że akumulator został uszkodzony, wskutek czego nastąpiło spiekanie i od iskry, która upadła na papier, powstał pożar. Wysokości straż na razie nie zdołano ustalić. Policja prowadzi dochodzenie.

Zamordował dziecko cierpiące na kleptomanie

SAMBOR, 5. 10. Policja państwowa aresztowała bogatego gospodarza z Torchanowie, Uchajskiego, który związaawszy ręce swojej 11-letniej córce, Marli, zatłukł ją drucianym

prętem na śmierć. Ofiarą tego bestialskiego mordu cierpiała na kleptomanię. Ostatnia kradzież ojcu 8 zł. spowodowała ten nieludzki czyn.

MUNDURKI-GARNITURY-PALTA

po cenach ściśle hurtowych
sprzedaje **wytwórnia Felksa PECIAKA**
W-wa, Nowy Świat 36 m. 30 lp. Czytel. ABC otrzymają jeszcze 25% zniżki

Nieprzytomne wystąpienie deputowanego Bergery

w sprawie Pomorza i Gdańska

PARYŻ, 5. 10. W czasie wczorajszego posiedzenia izby deputowanych, dep. Bergery, w mowie swej, popierającej politykę rządu francuskiego, stwierdził, że do zagadnień, które wymagają jeszcze w Europie rozwiązania, należą, obok sprawy hiszpańskiej i zagadnienia surowców, także sprawy Pomorza i Gdańska.

W tym miejscu przemówienia deputowanego Bergery, ambasadora Polski opuścił demonstracyjnie łóżę dyplomatyczną.

Wystąpienie p. Bergery nie za-

sluguje na inny tytuł. Nie wiemy, kto zacz jest p. Bergery i z jakiego natchnienia pozwolił sobie na tak beczelny występ, określenie „nieprzytomne wystąpienie” najlepiej, zdaniem naszym, oddaje zarówno charakter jego wystąpienia, jak i pełen pogardy stosunek opinii polskiej do nonsensów, które wypłata, niestety z trybuny Izby Deputowanych naszej sojusznicki.

Mimo wszystko reakcja opinii francuskiej, stwierdzająca, że p. Bergery jest osamotniony w swej opinii — powinna nastąpić.

Kontredans dyplomatów przy nominacji ambasadora w Rzymie

PARYŻ, 5. 10. We środę wieczór w kołach zbliżonych do Quai d'Orsay dawano do zrozumienia, że stanowisko ambasadora Francji w Rzymie zostanie powierzone p. André François Poncet, dotychczasowemu ambasadorowi w Berlinie. Poprzedni projekt wysłania do Rzymu parlamentarzysty, przy czym wymieniano nazwiska b. ministra Pietri i obecnego ministra robót publicznych de Monzie, został zaniechany, ponieważ członek parlamentu nie może zajmować placówki dyplomatycznej ponad 6 miesięcy, co mogłoby utrudnić rokowania.

W razie, jeżeli p. François Poncet zostanie przeniesiony do Rzymu, to placówkę berlińską obejmie dotychczasowy ambasador w Warszawie p. Leon Noel, a do Warszawy przyjdzie b. poseł francuski w Wiedniu i w Bukareszcie

p. Gabriel Paua.

Według otrzymanych tu informacji kandydatami na stanowisko ambasadora Włoch w Paryżu są: wiceminister spraw zagr. i b. ambasador w Warszawie p. Giuseppe Bastianini i ambasador w Moskwie Rosso.

REDAKCJA: Warszawa, Al. Jerozolimskie 121. Telefon 656-02 (sekretariat) 656-08 (ogólny) 330-59 (Dział gospodarczy „Kronika Kudecka”) Oddział miejski „ABC” Nowy Świat 15 i piętro. tel. 224-60 przyjmuje interesantów codziennie w godzinach 17.30 - 19.00
ADMINISTRACJA: Warszawa, Al. Jerozolimskie 121. Tel. 308-32 Kantor - Prenumerata, Nowy Świat 15 m. 1. i piętro. tel. 224-50 Zarząd i Dział Ogłoszeń Nowy Świat 15 m. 1. i piętro. tel. 224-40 Konto PKO 23400 Pocztowe Konto Rozrachunkowe Nr 2 Skrzynka Pocztowa 145 Adres telegraficzny ABC Warszawa
PRZEDSTAWICIELSTWA: Łódź Piotrkowska 103 tel. 11-44 Biuro czynne w godz. 10-15-18 Poznań 27 Grudnia 1934 Włocławek Czerwona 54 tel. 133 Kalisz Główna 4 tel. 679 Katowice, ul. Starowiejska 3
PRENUMERATA: miejscowa (z odroczaniem do domu) i na prowincji zł. 3.30 miesięcznie; wydanie B wraz z dziennikiem Sienkiewicza zł. 3.30 miesięcznie Za granicą zł. 4.00 Wyd. B (z premią książkową) 6.50
Za zwrot nadesłanych a nie zamówionych reklamów redakcja nie odpowiada

Ceny ogłoszeń: za miejsce wysokości i milimetra przez szerokość jednej czepki (na wszystkich stronach po 3 czepki) na 1-ty stronie - 1 zł. w tekście (wśród artykułów) 80 gr. w reklamach (wśród ogłoszeń) - 70 gr. na ostatniej stronie - 70 gr. W dodatku niedzielnym 70 gr. Notatki reklamowe - 1 zł. Komunikaty i wyśmienienia - 1.50 zł. opisy specjalne - 3 zł. lekarskie 30 gr. Drobne po 20 gr. za wyraz, duże litery w ogłoszeniach „drobnych” liczy się za oddzielne wyrazy tłusty druk - po dwójnie Notatki reklamowe oznacza się cyfrą (N) a komunikaty - wyśmienienia cyfrą (K) Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada
Dział ogłoszeń: Nowy Świat 15 L. 1. i piętro Biuro czynne od godz. 8 rano do 4 popoł. Tel. 224-40